Republica Moldova

CONSILIUL CONCURENȚEI

HOTĂRÂRE Nr. HCC14/2026
din 05.08.2026

pentru aprobarea unor acte normative privind angajamentele în cazul practicilor anticoncurențiale și în materia concentrărilor economice

Publicat : 29.10.2026 în MONITORUL OFICIAL Nr. 535-538 art. 903 Data intrării în vigoare

UE

În temeiul art. 41 alin. (1) lit. c) art. 46 alin. (6) lit. e) și f) din Legea concurenței nr. 183/2012 (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2023, nr. 351-354, art. 620), Legii nr. 112/2014 pentru ratificarea Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2014, nr.185-199, art. 442), și acțiunilor nr. 23 și 27 din clusterul 2, anexa A, capitolul 8 „Politica în domeniul concurenței" din Programul național de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană pentru anii 2025-2029, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 306/2025 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2025, nr. 269-288, art. 319), și în scopul

- transpunerii Comunicării Comisiei privind măsurile corective admisibile în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului și în temeiul Regulamentului (CE) nr.802/2004 al Comisiei (2008/C 267/01), CELEX: 52008XC1022(01), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. C-267/1 din 22 octombrie 2008;

- transpunerii Anexei IV din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2023/914 al Comisiei din 20 aprilie 2023 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 802/2004 al Comisiei, Nr. CELEX: 32023R0914, așa cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/2776 al Comisiei din 31 octombrie 2024;

- alinierii la Nota explicativă a Comisiei Europene din 05.02.2025: „Orientări privind bunele practici: Textele-model ale Comisiei Europene pentru angajamentele de cesionare și mandatul mandatarului în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi;

- transpunerii Textului-model al Comisiei Europene pentru angajamentele de cesionare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi;

- transpunerii Textului-model al Comisiei Europene pentru angajamentele care

implică necesitatea de aprobare a mandatului mandatarului în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi;

- transpunerii secțiunii 4 a Comunicării Comisiei privind cele mai bune practici de desfășurare a procedurilor inițiate în aplicarea articolelor 101 și 102 din TFUE (2011/C 308/06), CELEX: 52011XC1020(02), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 308/6 din 20 octombrie 2011,

Plenul Consiliului Concurenţei

HOTĂRĂŞTE:

1. Se aprobă:

1.1. Regulamentul privind angajamentele asumate de către întreprinderi în materia concentrărilor economice conform Anexei nr. 1;

1.2. Regulamentul privind angajamentele propuse de către întreprinderi sau asocierile de întreprinderi în cazul practicilor anticoncurențiale conform Anexei nr. 2.

2. Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr. 2/2015 cu privire la aprobarea Regulamentului privind acceptarea angajamentelor propuse de către întreprinderi (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2015, 39-45, art. 329) se abrogă.

3. Procedurile administrative privind angajamentele în materia concentrărilor economice, care la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se află în proces de examinare, se vor desfășura în conformitate cu normele materiale ale actului normativ în vigoare la data recepționării Formularului privind angajamentele în materia concentrărilor economice.

4. Procedurile administrative privind angajamentele propuse în cazul practicilor anticoncurențiale, aflate în curs de examinare la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, se vor desfășura în conformitate cu normele materiale ale actului normativ în vigoare la data recepționării Formularului de cerere privind intenţia de a iniţia discuţii privind angajamentele.

5. Prezenta hotărâre intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

PREȘEDINTA PLENULUI

CONSILIULUI CONCURENȚEI Alina CEBOTARIOV

Nr. 14. Chișinău, 5 august 2026.

Anexa nr. 1

la Hotărârea Plenului Consiliului Concurenţei

nr. 14/2026

REGULAMENTUL

privind angajamentele asumate de către întreprinderi

în materia concentrărilor economice

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

1. Regulamentul privind angajamentele asumate de către întreprinderi în materia concentrărilor economice (*în continuare – Regulament*) stabilește principiile generale, aspectele procedurale privind propunerile de angajamente, tipurile de angajamente ce pot fi propuse și condițiile pentru punerea în aplicare a acestora, ghidul de bune practici privind angajamentele de cesionare precum și modele de text standard pentru angajamentele de cesionare și pentru mandatari.

2. Scopul Regulamentului este oferirea unor orientări în ceea ce privește modificările aduse operațiunilor de concentrare economică, în special angajamentele de modificare a concentrării economice asumate de întreprinderile în cauză. Aceste modificări urmăresc eliminarea îndoielilor grave privind compatibilitatea cu mediul concurențial identificate de Consiliul Concurenței.

3. Prevederile Regulamentului se aplică întreprinderilor care pot avea calitatea de părți implicate în operațiunea de concentrare economică, alte părți la concentrare care nu sunt părți notificatoare și părților terțe.

4. Legea concurenței nr. 183/2012 (*în continuare – Legea nr. 183/2012*) prevede în mod expres la art. 25 alin. (1) lit. b) liniuța a doua și alin. (2) lit. c), posibilitatea Plenului Consiliului Concurenței de a declara o operațiune de concentrare economică notificată ca fiind compatibilă cu mediul concurențial, în cazul în care îndoielile privind compatibilitatea cu mediul concurențial au fost înlăturate prin modificarea de către părțile implicate a concentrării economice în faza I (*evaluarea concentrărilor economice*) sau în faza II (*investigarea concentrării economice*). În acest scop, Plenul Consiliului Concurenţei are dreptul de a stabili, prin decizie, obligațiile şi/sau condițiile necesare să asigure respectarea de către părțile implicate a angajamentelor pe care şi le-au asumat în scopul realizării compatibilității concentrării cu mediul concurențial.

5. În cazurile în care părțile modifică o concentrare economică notificată, în special oferindu-se să își asume angajamente în vederea realizării compatibilității concentrării cu mediul concurențial, Consiliul Concurenței ar trebui să poată declara concentrarea economică modificată conform angajamentelor propuse compatibilă cu mediul concurențial. Astfel de angajamente ar trebui să fie proporționale cu problema concurențială și să o elimine în întregime. Totodată, este necesar să se accepte angajamente înainte de inițierea procedurii, în cazul în care problema de concurență poate fi identificată rapid și remediată cu ușurință.

6. Evaluarea angajamentelor propuse se efectuează de la caz la caz, ținând cont de îngrijorările de ordin concurențial reținute, circumstanțele specifice ale fiecărui caz și de natura angajamentelor propuse.

7. În sensul Regulamentului, noțiunea de *„părți”* vizează atât întreprinderile implicate în operațiunea de concentrarea economică, cât și cazurile în care există o singură parte care notifică.

8. Alte noțiuni utilizate în Regulament sunt definite în sensul Legii nr. 183/2012 și actelor normative ale Consiliului Concurenței.

Capitolul II

REGIMUL ANGAJAMENTELOR

Secțiunea 1

Principiile generale

9. Conform Legii nr. 183/2012, Consiliul Concurenței evaluează compatibilitatea unei concentrări notificate cu mediul concurențial pe baza efectului acesteia asupra structurii concurenței pe teritoriul Republicii Moldova. Evaluarea compatibilității, în conformitate cu art.23 alin. (3) și (4) din Legea nr. 183/2012, are scopul de a stabili dacă o concentrare ar ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective de pe piața sau pe o parte semnificativă a acesteia, în special prin crearea sau consolidarea unei poziții dominante. O concentrare care ridică obstacole semnificative în calea concurenței efective, este incompatibilă cu mediul concurențial, iar Consiliul Concurenței este obligat să o interzică.

10. Pentru crearea unei societăți în comun, Consiliul Concurenței examinează concentrarea în conformitate cu art. 20 alin. (3) din Legea nr. 183/2012, iar principiile definite de Regulament se aplică în mod general și angajamentelor propuse pentru eliminarea problemelor de concurență identificate.

11. Atunci când o concentrare generează sau riscă să genereze probleme de concurență în sensul că ar putea ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective, în special prin crearea sau consolidarea unei poziții dominante, părțile pot modifica concentrarea în vederea eliminării problemelor de concurență și pot să obțină astfel autorizarea concentrării în cauză. Respectivele modificări pot fi puse în aplicare în mod integral înaintea deciziei de autorizare. Cu toate acestea, părțile pot să transmită angajamente menite a asigura compatibilitatea concentrării cu mediul concurențial și ca aceste angajamente să fie puse în aplicare ulterior autorizării.

12. În conformitate cu Legea nr. 183/2012, responsabilitatea de a stabili dacă o operațiune de concentrare economică ar ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective îi revine Consiliului Concurenței. Consiliul Concurenței comunică părților problemele de concurență pe care le-a constatat, pentru a permite acestora să formuleze propuneri de angajamente adecvate și corespunzătoare. Părților care participă la concentrare le revine apoi sarcina de a propune angajamente, iar Consiliul Concurenței nu poate impune în mod unilateral nicio condiție în legătură cu o decizie de autorizare, ci

numai pe baza angajamentelor părților. Consiliul Concurenței informează părțile despre evaluarea sa preliminară a angajamentelor propuse. În cazul în care părțile nu propun în mod valabil angajamente adecvate pentru eliminarea problemelor de concurență, Consiliul Concurenței adoptă o decizie în temeiul art. 25 alin. (2) lit.a) din Legea nr. 183/2012.

13. Consiliul Concurenței trebuie să evalueze dacă angajamentele propuse, odată puse în aplicare, elimină problemele de concurență identificate. În condițiile în care, numai părțile dispun de toate informațiile relevante pentru o astfel de evaluare, în special cu privire la fezabilitatea angajamentelor propuse și la viabilitatea și competitivitatea activelor propuse pentru cesionare. În consecință, părților le revine responsabilitatea de a furniza toate aceste informații disponibile de care Consiliul Concurenței are nevoie pentru a evalua angajamentele propuse. În acest scop, părțile care efectuează notificarea sunt obligate să furnizeze, împreună cu angajamentele, informații detaliate privind conținutul angajamentelor propuse, condițiile de punere în aplicare a acestora și să demonstreze caracterul lor adecvat pentru eliminarea oricăror obstacole semnificative în calea concurenței, conform *Formularului privind informațiile referitoare la angajamentele asumate de către întreprinderi în materia concentrărilor economice* din anexa nr. 1 la Regulament.

14. În cazul angajamentelor care constau în cesionarea unei activități, părțile trebuie să furnizeze o descriere detaliată, în special a modului în care funcționează în prezent activitatea propusă pentru cesionare. Aceste informații permit Consiliului Concurenței să evalueze viabilitatea, competitivitatea și potențialul comercial al activității, comparând funcționarea actuală a acesteia cu obiectivele propuse în cadrul angajamentelor. Consiliul Concurenței poate adapta cerințele precise la informațiile necesare în cazurile concrete și este disponibil pentru a discuta împreună cu părțile specificațiile informaților necesare înainte de furnizarea Formularului privind informațiile referitoare la angajamentele asumate de către întreprinderi în materia concentrărilor economice.

15. În timp ce părțile trebuie să propună angajamente suficiente pentru a elimina problemele de concurență și să furnizeze informațiile necesare pentru evaluarea acestora, Consiliului Concurenței îi revine sarcina să stabilească dacă o concentrare economică, astfel cum este modificată de angajamentele propuse în mod valabil trebuie să fie declarată incompatibilă cu mediul concurențial, deoarece ar conduce, în pofida angajamentelor, la obstacole semnificative în calea concurenței efective. Sarcina probei pentru interdicția sau autorizarea unei concentrări modificate de angajamente este supusă acelorași criterii de evaluare ca și concentrarea nemodificată.

Secțiunea 2

Condițiile de bază pentru acceptarea angajamentelor

16. Conform prevederilor Legii nr. 183/2012, Consiliul Concurenței poate accepta numai angajamentele care pot face concentrarea economică compatibilă cu mediul concurențial, împiedicând obstacole semnificative în calea concurenței efective. Angajamentele trebuie să elimine complet problemele de concurență și trebuie să fie complete și eficace din toate punctele de vedere. De asemenea, angajamentele trebuie să poată fi puse în aplicare în mod eficace într-o perioadă scurtă de timp, întrucât condițiile de

concurență de pe piață nu se vor menține până la îndeplinirea angajamentelor.

17. Angajamentele structurale, în special cesionările propuse de părți vor îndeplini aceste condiții numai în măsura în care Consiliul Concurenței poate concluziona, cu un grad de certitudine suficient, că va fi posibilă punerea în aplicare a acestora și că noile structuri comerciale rezultând din acestea sunt susceptibile de a fi suficient de viabile și de durabile pentru a asigura că distorsionarea semnificativă a concurenței nu se va materializa.

18. Gradul suficient de certitudine privind punerea în aplicare a angajamentelor propuse poate fi afectat, mai ales, de riscuri legate de transferul unei activități destinate cesionării, cum ar fi condiții pe care trebuie să le îndeplinească părțile care participă la cesionare, drepturi ale terților în legătură cu activitatea sau riscuri privind găsirea unui cumpărător adecvat, precum și riscuri legate de degradarea activelor până la data realizării cesionării. Părților le revine obligația de a înlătura aceste elemente de incertitudine legate de punerea în aplicare a angajamentelor, atunci când acestea sunt prezentate Consiliului Concurenței.

19. La evaluarea celei de-a doua condiții, și anume dacă angajamentul propus este susceptibil să elimine problemele de concurență identificate, Consiliul Concurenței va lua în considerare toți factorii relevanți legați de angajamentul respectiv, inclusiv, printre altele, tipul, amploarea și anvergura angajamentului propus, folosind ca termeni de referință structura și caracteristicile distinctive ale pieței pe care apar problemele de concurență, inclusiv poziția părților și a altor participanți ai pieței.

20. Pentru ca angajamentele să se poată conforma acestor principii, trebuie să existe o punere în aplicare efectivă și o capacitate de a monitoriza angajamentele. În timp ce cesionările nu mai necesită, odată ce au fost puse în aplicare, nicio măsură de monitorizare suplimentară, alte tipuri de angajamente necesită mecanisme eficace de monitorizare pentru a se asigura că efectul lor nu este redus sau chiar eliminat de părți. Altfel, aceste angajamente ar trebui considerate ca simple declarații de intenții ale părților și nu ar constitui obligații deoarece, din lipsa unor mecanisme eficace de monitorizare, nicio încălcare a acestora nu ar putea duce la revocarea deciziei în conformitate cu prevederile Legii nr. 183/2012.

21. Atunci când părțile propun angajamente de o asemenea amploare și complexitate încât Consiliul Concurenței se află în imposibilitatea de a determina cu un grad suficient de certitudine, la data deciziei sale, dacă acestea vor fi puse integral în aplicare și dacă sunt susceptibile să mențină o concurență efectivă pe piață, nu poate fi emisă o decizie de autorizare. Consiliul Concurenței poate respinge aceste angajamente în virtutea motivului că punerea în aplicare a angajamentelor nu poate fi monitorizată în mod eficace și că lipsa unei monitorizări eficace reduce sau chiar elimină efectul angajamentelor propuse.

Secțiunea 3

Caracterul adecvat al diferitelor tipuri de angajamente

22. Obiectivul de bază al angajamentelor este de a asigura structuri de piață competitive. În consecință, angajamentele de natură structurală, precum angajamentul de a

vinde o activitate sunt, de regulă, preferabile din punctul de vedere al obiectivului urmărit de Legea nr. 183/2012, în măsura în care astfel de angajamente previn, în mod durabil, problemele de concurență care ar fi rezultat de operațiunea de concentrare economică, astfel cum a fost notificată și, pe lângă aceasta, nu necesită măsuri de monitorizare pe termen mediu și lung. Nu poate fi exclusă automat posibilitatea ca și alte tipuri de angajamente să fie, de asemenea, capabile să prevină obstacole semnificative în calea concurenței efective.

23. Consiliul Concurenței evaluează, de la caz la caz, dacă angajamentele propuse și tipul acestora sunt adecvate pentru înlăturarea problemelor de concurență identificate.

24. Se poate face o distincție generală între cesionări, alte angajamente structurale, cum ar fi acordarea accesului la infrastructuri importante sau factori de producție în condiții nediscriminatorii, pe de o parte, și angajamente privind comportamentul viitor al entității rezultate din concentrarea economică. Angajamentele de cesionare sunt cel mai bun mod de a elimina problemele de concurență apărute din suprapunerile pe orizontală, care poate constitui, de asemenea, cel mai bun mijloc de rezolvare a dificultăților apărute din probleme de tip vertical sau conglomerat. Alte angajamente structurale pot fi adecvate pentru a rezolva toate tipurile de probleme în cazul în care angajamentele în cauză sunt echivalente unor cesionări din punctul de vedere al efectelor lor, conform pct. 77-87 din Regulament.

25. Angajamentele privind comportamentul viitor al entității rezultate din concentrare pot fi acceptabile numai cu titlu excepțional, în împrejurări foarte specifice. În special, angajamentele sub forma promisiunilor de a nu crește prețurile, de a nu reduce gamele de produse sau de a nu elimina unele mărci etc. nu vor elimina, în general, problemele de concurență apărute din suprapunerile pe orizontală. În orice caz, astfel de angajamente pot fi acceptate numai în mod excepțional, atunci când viabilitatea lor este garantată pe deplin de punerea în aplicare și monitorizarea efectivă în conformitate cu considerentele de la pct. 20-21, 84, 87, precum și atunci când nu riscă să conducă la efecte de distorsionare a concurenței. De exemplu, angajamente privind un anumit comportament referitor la prețuri, cum ar fi plafoane de prețuri care implică riscul de a genera o aliniere anticoncurențială a prețurilor între concurenți.

Secțiunea 4

Etapele procedurii pentru propunerea angajamentelor

26. Consiliul Concurenței poate accepta angajamente în oricare dintre fazele procedurii, atât la etapa de evaluare a concentrării economice (*faza I*), cât şi la etapa de investigare a concentrării economice (*faza II*). Cu toate acestea, dat fiind faptul că o investigație amănunțită a pieței este realizată numai în faza a II-a, angajamentele propuse Consiliului Concurenței în faza I trebuie să fie suficiente pentru a elimina în mod clar îndoielile privind compatibilitatea cu mediul concurențial în sensul art. 25 alin. (1) lit. b) liniuța întâi din Legea nr. 183/2012. Angajamentele prezentate în faza I pot fi acceptate numai în anumite tipuri de situații descrise conform pct. 101 din Regulament. În temeiul art. 25 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 183/2012, Consiliul Concurenței trebuie să ia o decizie de autorizare de îndată ce îndoielile grave la care se face trimitere la art. 25 alin. (1) lit. b)

liniuța a doua din Legea nr. 183/2012 sunt eliminate în urma angajamentelor propuse de părți. Această regulă se aplică angajamentelor propuse în faza a II-a a procedurii anterior emiterii de către Consiliul Concurenței a raportului privind rezultatele investigației operațiunii de concentrare economică notificată. În cazul în care Consiliul Concurenței ajunge la o opinie preliminară conform căreia concentrarea conduce la o distorsionare semnificativă a concurenței efective și remite raportul de investigației în acest sens, angajamentele trebuie să fie suficiente pentru a elimina o asemenea distorsionare semnificativă a concurenței efective.

27. În timp ce angajamentele trebuie să fie propuse de părți, Consiliul Concurenței va asigura obligativitatea angajamentelor prin faptul că va condiționa decizia sa de autorizare a concentrării economice de respectarea angajamentelor respective. În acest sens, urmează a fi făcută distincția între condiții și obligații. Cerința realizării modificării structurale a pieței este o condiție, de exemplu, cesionarea unei activități. Etapele de punere în aplicare, necesare obținerii acestui rezultat, sunt de regulă, obligații ale părților, cum ar fi desemnarea unui împuternicit cu un mandat irevocabil pentru vânzarea activității.

28. În cazul în care întreprinderile implicate încalcă o obligație, Consiliul Concurenței poate revoca deciziile de autorizare emise fie în conformitate cu art. 25 alin. (1) lit. b) liniuța a doua sau alin. (2) lit. c) din Legea nr. 183/2012, acționând în temeiul art. 25 alin. (8) din legea prenotată. În cazul încălcării unei obligații, părțile pot fi supuse aplicării unor amenzi sau unor penalități cu titlu cominatoriu, astfel cum este prevăzut la art. 76 alin. (1) lit. (g) din Legea nr.183/2012. Cu toate acestea, în cazul încălcării unei condiții, de exemplu atunci când o activitate nu este cesionată în intervalul de timp prevăzut în angajamente sau în cazul în care este redobândită ulterior, decizia de compatibilitate nu mai este aplicabilă. În astfel de cazuri, Consiliul Concurenței poate, în primul rând, să ia măsurile temporare adecvate care sunt necesare pentru a menține condițiile de concurență efectivă în conformitate cu art. 25 alin. (7) lit. b) din Legea nr. 183/2012.

29. În al doilea rând, în conformitate cu art. 26 alin. (1) din Legea nr. 183/2012, Consiliul Concurenței poate dispune orice măsuri adecvate pentru a asigura că întreprinderile în cauză dizolvă concentrarea sau adoptă alte măsuri de restabilire a situației sau, în conformitate cu art. art. 26 alin. (2) și (3) din Legea nr. 183/2012, iau o decizie în temeiul art. 25 alin. (2) din Legea nr. 183/2012. În afară de acestea, părțile pot face, de asemenea, obiectul unor amenzi astfel cum este prevăzut la art. 71 lit. d) din Legea nr. 183/2012.

30. Anexa nr. 2 la Regulament conține Ghidul de bune practici privind angajamentele de cesionare. Ghidul include modele orientative de text pentru angajamentele de cesionare, precum și pentru desemnarea mandatarilor, care nu au caracter exhaustiv și nu sunt obligatorii din punct de vedere juridic pentru întreprinderile implicate într-o procedură privind concentrarea economică. Modelele de text completează Regulamentul, întrucât reflectă condițiile uzuale aplicabile angajamentelor de cesionare, într-un format ce poate fi utilizat de întreprinderi, permițând totodată adaptarea acestora la particularitățile fiecărui caz.

Capitolul III

TIPURI DE ANGAJAMENTE APLICABILE MATERIEI DE

CONCENTRĂRI ECONOMICE

Secţiunea 1

Cesionarea unei activități către un cumpărător adecvat

31. În cazul în care există riscul ca o concentrare propusă să ridice obstacole semnificative în calea concurenței efective, cea mai eficientă modalitate de a menține concurența efectivă, cu excepția interzicerii, este crearea condițiilor de înființare a unei noi entități concurențiale sau de consolidare a concurenților existenți, prin intermediul unei cesionări de către părțile care participă la concentrare.

Subsecțiunea 1.1. Cesionarea unei activități viabile și competitive

32. Elementele cesionate trebuie să constituie o activitate viabilă care, în cazul în care ar fi exploatată de un cumpărător adecvat, ar putea concura efectiv și durabil cu entitatea creată prin concentrarea economică, ca întreprindere activă. Pentru a asigura viabilitatea activității respective, ar putea fi necesară și includerea activităților legate de piețe pe care Consiliul Concurenței nu a identificat probleme de concurență, dacă acest lucru este necesar pentru a crea un concurent efectiv pe piața/piețele afectate.

33. În cazul în care se propune cesionarea unei activități viabile, este necesar să se țină cont de incertitudinile și riscurile aferente transferului activității către un nou proprietar. Riscurile în cauză pot limita impactul concurențial al activității cesionate și, prin urmare, pot conduce la o situație de piață care nu ar fi, în mod necesar, de natură să elimine respectivele probleme de concurență.

1.1.1. Caracteristicile activității destinate cesionării

34. Activitatea destinată cesionării trebuie să includă toate activele care contribuie la funcţionarea sa curentă sau care sunt necesare pentru a asigura viabilitatea şi competitivitatea sa, precum şi întregul personal angajat în prezent sau care este necesar pentru a asigura viabilitatea şi competitivitatea activităţii. Astfel, părțile care efectuează notificarea se vor obliga în angajamente ca activitatea destinată cesionării să includă toate activele și personalul în cauză. În cazul în care se constată ulterior că descrierea detaliată a activității, pe care părțile trebuie să o furnizeze în conformitate cu dispozițiile de la pct. 36 – 37 din Regulament, este incompletă în această privință și că părțile nu dotează activitatea cu activele necesare sau personalul necesar, Consiliul Concurenței poate avea în vedere revocarea deciziei de autorizare condiționată.

35. Personalul și activele care sunt în prezent partajate între activitatea destinată cesionării și alte activități ale părților, dar care contribuie la funcționarea activității sau care sunt necesare pentru a asigura viabilitatea și competitivitatea acesteia, trebuie, de asemenea, să fie incluse. În caz contrar, viabilitatea și competitivitatea activității destinate cesionării ar fi puse în pericol. În consecință, activitatea destinată cesionării trebuie să cuprindă personalul care efectuează funcții esențiale pentru activitate, cum ar fi, de exemplu, cercetare și dezvoltare pentru grup și personal informatic, chiar și în cazul în care

acest personal este angajat în prezent de altă unitate de afaceri a părților, cel puțin într-o proporție suficientă pentru a îndeplini necesitățile curente ale activității cesionate. În același mod, activele partajate trebuie incluse chiar dacă aceste active aparțin sau sunt alocate unei alte unități de afaceri.

36. Întreprinderile implicate trebuie să includă în angajamente o descriere precisă a caracteristicilor activității cesionate. Descrierea activității trebuie să fie adaptată fiecărui caz relevant și trebuie să conțină toate elementele care fac parte din activitatea destinată cesionării, după cum urmează:

36.1. active corporale (de exemplu: cercetare și dezvoltare, producție, distribuție, vânzări și activități de marketing);

36.2. active necorporale (cum ar fi drepturi de proprietate intelectuală, know-how și fond de comerț);

36.3. acte permisive și/sau alte licențe, permise și autorizații acordate pentru desfășurarea activității în cauză;

36.4. contracte, contracte de închiriere și angajamente (de exemplu, convenții cu furnizorii și clienții) în beneficiul activității destinate cesionării;

36.5. dosare ale clienților, de credit și de altă natură.

37. În descrierea activității, întreprinderile implicate trebuie să indice personalul pe care intenţionează să îl transfere, inclusiv personalul detașat şi angajaţii temporar, şi să furnizeze o listă a personalului de bază, respectiv a personalului esenţial pentru viabilitatea şi competitivitatea activităţii. Întreprinderile implicate trebuie să-şi ia angajamentul că nu vor solicita personalul de bază transferat. Transferul acestora nu aduce atingere aplicării Codului muncii nr. 154/2003 și a altor acte normative.

38. Totodată, părțile trebuie să stabilească şi regimul de furnizare a produselor şi serviciilor de către acestea către activitatea destinată cesionării sau de către activitatea destinată cesionării către părți. Aceste relații întreținute cu activitatea cesionată pot fi necesare pentru menținerea deplinei viabilități economice și a competitivității activității cesionate pentru o perioadă de tranziție. Consiliul Concurenţei va accepta un astfel de regim numai dacă acesta nu afectează independența activității cesionate față de părți.

39. Întreprinderile implicate trebuie să excludă în mod expres, prin textul angajamentelor, activele sau personalul care este utilizat în cadrul acesteia sau de către aceasta, dar care, în opinia întreprinderilor implicate, nu trebuie transferate în cadrul cesionării. Consiliul Concurenţei va putea accepta astfel de excluderi numai dacă întreprinderile implicate pot demonstra că acestea nu afectează viabilitatea şi competitivitatea activităţii.

40. Activitatea destinată cesionării trebuie să fie viabilă ca atare. Resursele unui eventual sau chiar presupus cumpărător nu sunt luate în considerare de către Consiliul Concurenţei la etapa de evaluare a angajamentului. Situația este diferită în cazul în care, în cursul procedurii, este încheiat un contract de vânzare-cumpărare cu un cumpărător

specific, al cărui resurse pot fi luate în considerare la data evaluării angajamentului. Această situație va fi descrisă mai detaliat la pct.72-73 din Regulament.

41. Odată ce a fost identificat un cumpărător, după adoptarea unei decizii privind compatibilitatea operaţiunii de concentrare economică cu mediul concurenţial, este posibil ca unele dintre activele sau personalul incluse în activitatea cesionată să nu fie necesare cumpărătorului propus. În cadrul procesului de aprobare a cumpărătorului, Consiliul Concurenţei poate, la cererea întreprinderilor implicate, să aprobe cesionarea afacerii către cumpărătorul propus fără unele active sau membri ai personalului, în cazul în care acest lucru nu afectează viabilitatea şi competitivitatea activităţii destinate cesionării după data vânzării, luând în considerare resursele cumpărătorului propus.

Subsecțiunea 1.2. Activitatea autonomă şi condiţiile pentru acceptarea alternativelor

42. De regulă, o activitate viabilă este o activitate care poate funcționa în mod autonom, și anume independent de părțile implicate în operațiunea de concentrare economică, în ceea ce privește furnizarea de materii prime sau alte forme de cooperare, cu excepția celor dintr-o perioadă de tranziție.

43. Activitatea destinată cesionării trebuie să fie o activitate autonomă existentă, care poate lua forma unei întreprinderi existente sau a unui grup de întreprinderi existent, ori a unei activități care nu funcționase sub formă de entitate juridică până la acea dată.

44. Atunci când problema de concurență rezultă dintr-o suprapunere pe orizontală, părțile pot alege între două activități. În cazurile care implică o ofertă ostilă, un angajament de cesionare a anumitor activități ale societății țintă poate, în împrejurări în care părțile care efectuează notificarea dispun de informații limitate despre activitatea destinată cesionării, să mărească riscul ca activitatea în cauză să nu reprezinte, după cesionare, un concurent viabil care poate intra în concurență efectivă și durabilă pe piață. În consecință, ar putea fi mai adecvat pentru părți să propună cesionarea unor activități ale societății cumpărătoare în astfel de cazuri.

1.2.1. Disocierile

45. Chiar dacă, de regulă, cesionarea unei activități autonome existente și viabile este necesară, Consiliul Concurenței, ținând cont de principiul proporționalității, poate avea în vedere cesionarea unor activități care au legături puternice existente sau care sunt parțial integrate în activitățile reținute de părți și, așadar, trebuie disociate în aceste privințe. Pentru a reduce la minimum riscurile care ar putea afecta viabilitatea și competitivitatea în astfel de împrejurări, părțile pot furniza angajamente prin care se propune disocierea acelor părți ale unei activități existente care nu trebuie în mod obligatoriu să fie cesionate. De fapt, se cesionează în aceste împrejurări o activitate autonomă existentă, deși, printr-o disociere inversă, părțile pot disocia părțile limitate pe care le pot păstra.

46. În orice caz, Consiliul Concurenței va putea accepta angajamente care necesită disocierea unei activități numai dacă poate exista certitudinea că, cel puțin la data la care activitatea este transferată cumpărătorului, se cesionează o activitate autonomă viabilă și

riscurile care ar putea afecta viabilitatea și competitivitatea, generate de disociere, sunt astfel reduse la minimum. Așadar, părțile trebuie să garanteze, astfel cum se arată în detaliu la pct. 136 din Regulament, că disocierea este inițiată în perioada de tranziție, adică în perioada dintre adoptarea deciziei Consiliului Concurenței și data încheierii cesionării (adică a transferului juridic și efectiv al activității către cumpărător). În rezultat, la sfârșitul acestei perioade, se cesionează o activitate autonomă viabilă. Dacă acest lucru nu este posibil sau dacă disocierea este deosebit de dificilă, părțile pot oferi Consiliului Concurenței gradul necesar de certitudine prin propunerea unei soluții de tip *„cumpărător inițial”*, astfel cum se detaliază la pct. 71din Regulament.

1.2.2. Cesionarea activelor, în special a mărcilor şi licenţelor

47. O cesionare care constă dintr-o combinație de active care nu au format o activitate unitară și viabilă în trecut generează riscuri pentru viabilitatea și competitivitatea activității rezultante. Acesta este cazul dacă sunt implicate active ale mai multor părți. O astfel de abordare poate fi acceptată de către Consiliul Concurenței numai dacă viabilitatea activității este asigurată indiferent de faptul că activele nu au format o activitate unitară în trecut. Acesta ar putea fi cazul dacă activele individuale pot deja să fie considerate ca o activitate viabilă și competitivă. În mod similar, numai în cazuri excepționale poate fi suficient un pachet de cesionare care include numai mărcile, activele de producție și/sau distribuție aferente pentru a crea condițiile unei concurențe efective. În astfel de împrejurări, pachetul constând din mărci și active trebuie să fie suficient pentru a permite Consiliului Concurenței să concluzioneze că activitatea rezultantă va fi imediat viabilă în atunci când se va afla în proprietatea unui cumpărător adecvat.

48. Cesionarea unei activități apare, de regulă, ca fiind preferabilă acordării de licențe pentru drepturi de proprietate intelectuală, deoarece acordarea unei licențe implică mai multe incertitudini, nu permite titularului licenței să concureze imediat pe piață, necesită o relație permanentă cu părțile care ar putea permite emitentului licenței să influențeze comportamentul concurențial al titularului licenței și poate da naștere la dispute între emitentul și titularul licenței cu privire la domeniul de aplicare și termenii și condițiile licenței. Așadar, acordarea unei licențe nu va fi, în general, considerată ca adecvată în cazurile în care pare posibilă o cesionare a unei activități.

49. În cazul în care problema de concurență este generată de poziția de pe piață deținută pentru o astfel de tehnologie sau de drepturi de proprietate intelectuală, cesionarea tehnologiei sau a drepturilor de proprietate intelectuală respective constituie angajamentul preferabil, întrucât elimină o relație durabilă dintre noua entitate rezultată din concentrarea economică și concurenții acesteia.

50. Cu toate acestea, Consiliul Concurenţei poate accepta contracte de licență ca alternativă la cesionare atunci când, de exemplu, cesionarea ar constitui un obstacol pentru o cercetare prezentă eficientă sau atunci când cesionarea ar fi imposibilă din cauza naturii activității. Aceste licențe trebuie să permită titularului licenței să intre în concurență efectivă cu părțile într-un mod similar cu situația în care ar fi avut loc o cesionare. În general, aceste licențe vor fi licențe exclusive și nu trebuie să prevadă nicio restricție privind domeniul de utilizare sau zona geografică pentru titularul licenței.

51. În cazurile în care pot exista incertitudini cu privire la domeniul de aplicare al licenței sau la termenii și condițiile acesteia, părțile trebuie să cesioneze dreptul de proprietate intelectuală aferent, însă pot obține în schimb o licență. În cazurile în care este incert dacă licența va fi acordată efectiv unui titular adecvat, părțile pot avea în vedere propunerea unui titular inițial al licenței sau a unei soluții de *„conciliere prealabilă”*, conform prevederilor de la pct. 72 din Regulament, pentru a permite Consiliului Concurenței să concluzioneze cu un grad de certitudine suficient că angajamentul va fi pus în aplicare.

1.2.3. Schimbarea mărcii

52. În cazuri excepționale, Consiliul Concurenței poate accepta angajamente de acordare a unei licențe exclusive, limitate în timp, pentru o anumită marcă, în scopul de a permite titularului licenței de a schimba marca produsului în perioada prevăzută. După prima fază de licență a acestor angajamente de schimbare a mărcii, părțile se angajează ca într-o a doua fază să se abțină de la orice utilizare a mărcii (faza de neutilizare). Scopul unor astfel de angajamente este de a permite titularului licenței de a transfera clienții dinspre marca licențiată către propria sa marcă, astfel încât să fie creat un concurent viabil, fără cesionarea definitivă a mărcii licențiate.

53. Un angajament de schimbare a mărcii prezintă riscuri substanțial mai mari pentru revenirea la o concurență efectivă decât cesionarea, inclusiv cesionarea unei mărci, deoarece este în mare măsură incert dacă titularul licenței va reuși să se afirme ca un concurent activ pe piață în virtutea produsului a cărui marcă a fost schimbată. Un angajament de tipul schimbării mărcii poate fi acceptabilă în cazurile în care marca în cauză este folosită pe scară largă și o pondere ridicată a cifrei sale de afaceri provine de pe alte piețe decât cele în care au fost identificate probleme de concurență. În aceste cazuri, un angajament de schimbare a mărcii trebuie definit în așa fel încât să garanteze că acordarea licenței va menține în mod efectiv o concurență durabilă pe piață și că titularul licenței va constitui un concurent real după schimbarea mărcii produselor.

54. Întrucât succesul angajamentelor de schimbare a mărcii este legat în mare măsură de viabilitatea mărcii licențiate, trebuie îndeplinite mai multe condiții preliminare pentru elaborarea acestor angajamente după cum urmează:

54.1. marca destinată transferării trebuie să fie bine cunoscută și să fie suficient de puternică pentru a garanta atât viabilitatea imediată a mărcii licențiate, cât și supraviețuirea economică în cursul perioadei de schimbare a mărcii;

54.2. unele din activele legate de producția sau distribuția produselor comercializate sub marca licențiată sau de transferul de know-how ar putea fi necesare pentru asigurarea viabilității angajamentului;

54.3. licența trebuie să fie exclusivă și să aibă un domeniu de aplicare normal, adică să nu fie limitată la o anumită gamă de produse de pe o anumită piață, și să includă drepturile de proprietate intelectuală care să garanteze că clienții vor recunoaște produsul a cărui marcă a fost schimbată. Părțile nu vor putea să folosească semne sau cuvinte similare, întrucât acest lucru ar putea submina efectul operațiunii de schimbare a mărcii;

54.4. atât licența, cât și perioada de neutilizare trebuie să aibă o durată suficient de lungă, având în vedere particularitățile cazului respectiv, pentru ca măsura corectivă de schimbare a mărcii să producă efecte similare cu cele ale unei cesionări.

55. Identitatea potențialului titular al licenței va constitui un factor esențial pentru reușita angajamentelor de acest tip. Dacă există incertitudini cu privire la existenţa unor titulari de licență adecvați, capabili şi puternic motivați să efectueze operațiunea de schimbare a mărcii, întreprinderile implicate pot avea în vedere propunerea unui *„cumpărător inițial”* sau de *„conciliere prealabilă”*, potrivit prevederilor pct. 69 – 71 din Regulament.

Subsecțiunea 1.3. Clauza de nerăscumpărare

56. Pentru a menține efectul structural al unui angajament, acesta trebuie să prevadă că entitatea rezultată din concentrare nu poate dobândi ulterior influenţă, integral sau parțial, asupra întregii activităţi cesionate sau asupra unei părţi a acesteia. O influență a fostului proprietar al activității asupra comportamentului concurențial al activității cesionate riscă să contrazică obiectivul angajamentului. Angajamentele trebuie să prevadă că răscumpărarea unei influenţe semnificative nu este posibilă decât după trecerea unei perioade semnificative de timp, în general de 10 ani.

57. Angajamentele pot prevedea şi o clauză de derogare a întreprinderilor implicate de la această obligaţie, în cazul în care constată ulterior că structura pieţei s-a schimbat într-o asemenea măsură încât absența unei influenţe asupra activităţii cesionate nu mai este necesară pentru a face concentrarea economică compatibilă cu mediul concurenţial.

58. În absenţa unei clauze exprese, răscumpărarea activităţii ar încălca o obligaţie implicită a întreprinderilor implicate în temeiul angajamentelor, în măsura în care ar afecta eficacitatea acestora.

Subsecțiunea 1.4. Angajamentele privind o altă posibilitate de cesionare - active de prim rang

59. În anumite cazuri, punerea în aplicare a opțiunii de cesionare propuse de părți (a unei activități viabile care rezolvă problemele de concurență) ar putea fi nesigură, având în vedere, spre exemplu, drepturile de preemțiune deținute de terți sau probleme privind transferul unor contracte esențiale, al unor drepturi de proprietate intelectuală sau incertitudinea privind găsirea unui cumpărător adecvat. Cu toate acestea, părțile pot să estimeze că vor fi în măsură să cesioneze activitatea către un cumpărător adecvat într-un termen foarte scurt.

60. În asemenea cazuri, în scopul menținerii unei concurențe efective, Consiliul Concurenței va accepta angajamente de cesionare numai cu îndeplinirea următoarelor condiții:

60.1. în absența incertitudinii, prima cesionare propusă în angajamente ar consta într-o activitate viabilă; și

60.2. întreprinderile implicate vor propune o posibilitate alternativă de cesionare pe

care sunt obligate să o respecte în cazul în care nu reușesc să pună în aplicare primul angajament în intervalul de timp prevăzut pentru prima cesionare.

61. Angajamentul referitor la o asemenea posibilitate alternativă trebuie în general să vizeze un activ de prim rang, adică trebuie să fie cel puțin la fel de bun ca și prima propunere de cesionare în ce privește crearea, după punerea sa în aplicare, a unui concurent viabil, nu trebuie să implice nici-o incertitudine cu privire la punerea sa în aplicare și trebuie să poată fi pus în aplicare rapid, pentru a se evita ca perioada globală de punere în aplicare să depășească o durată considerată în general ca acceptabilă în condițiile pieței respective. Pentru a limita riscurile în perioada de tranziție, este obligatorie aplicarea unor măsuri separate de conservare și menținere, în perioada de tranziție, a tuturor activelor incluse în ambele posibilități alternative de cesionare. Mai mult, angajamentul trebuie să prevadă criterii clare și un calendar strict care să arate cum și când va intra în vigoare obligația alternativă de cesionare și Consiliul Concurenței va specifica termene mai scurte pentru punerea în aplicare a acesteia.

62. În cazul în care există incertitudini cu privire la punerea în aplicare a cesionării legate de drepturi ale terţilor sau de găsirea unui cumpărător adecvat, angajamentele privind *„activele de prim rang”* şi *„cumpărătorii iniţiali”*, astfel cum este prevăzut la pct. 70 din Regulament, vizează aceleaşi aspecte, iar întreprinderile implicate pot alege între cele două alternative

Subsecțiunea 1.5. Transferul către un cumpărător adecvat

63. Se consideră că efectul pe care îl vizează cesionarea va fi atins numai dacă și atunci când activitatea este transferată unui cumpărător adecvat, în posesia căruia va deveni o forţă competitivă activă pe piaţă. Capacitatea unei activităţi de a atrage un cumpărător adecvat constituie un element important de care Consiliul Concurenţei ţine cont în evaluarea caracterului adecvat al angajamentului propus. Pentru a garanta cesionarea activităţii către un cumpărător adecvat, angajamentele trebuie să includă criterii de definire a caracterului adecvat, care să permită Consiliului Concurenţei să concluzioneze că cesionarea activităţii către un astfel de cumpărător este susceptibilă să înlăture problemele de concurenţă identificate.

1.5.1. Caracterul adecvat al cumpărătorului

64. Cerinţele standard privind cumpărătorul sunt următoarele:

64.1. cumpărătorul trebuie să fie independent de întreprinderile implicate şi să nu aibă legături cu acestea;

64.2. cumpărătorul trebuie să dispună de resurse financiare, de competenţa relevantă dovedită şi să aibă interesul și capacitatea de a menţine şi dezvolta activitatea cesionată, sub forma unei forţe competitive viabile şi active, aflată în concurenţă cu întreprinderile implicate şi alţi concurenţi; şi

64.3. achiziționarea activității de către un cumpărător propus nu trebuie să fie susceptibilă de a crea noi probleme de concurență şi nici nu trebuie să creeze riscul de întârziere a punerii în aplicare a angajamentelor. În consecință, se presupune în mod

rezonabil că cumpărătorul propus trebuie să obțină toate avizele necesare de la autoritățile competente pentru achiziționarea activității cesionate.

65. Este posibil ca cerinţele standard privind cumpărătorul să fie suplimentate, după caz. Un exemplu îl constituie cerința ca, după caz, cumpărătorul să aparțină sectorului industrial, și nu celui financiar. Angajamentele vor conține, de regulă, o clauză prin care, din cauza circumstanțelor specifice ale cazului, un cumpărător financiar nu ar putea fi capabil sau nu ar avea interesul de a dezvolta activitatea ca forță viabilă și competitivă pe piață, chiar dacă ar putea obține competențele de gestionare corespunzătoare (de exemplu, prin recrutarea unor manageri cu experiență în sectorul respectiv) și, în consecință, achiziționarea de către un cumpărător financiar nu ar elimina problemele de concurență cu un grad suficient de certitudine.

1.5.2. Identificarea unui cumpărător adecvat

66. În general, există trei moduri prin care se poate garanta că activitatea este transferată unui cumpărător adecvat:

66.1. activitatea este transferată într-un termen fix după adoptarea deciziei către un cumpărător aprobat de Consiliul Concurenţei pe baza cerințelor privind cumpărătorii;

66.2. în mod suplimentar față de condițiile stabilite pentru prima categorie, angajamentele prevăd că părțile nu pot încheia operațiunea în cauză înainte de semnarea unui acord pentru activitate cu un cumpărător (*numit „cumpărător inițial”*), aprobat de Consiliul Concurenței;

66.3. întreprinderile implicate identifică deja un cumpărător pentru activitate și încheie deja un acord în timpul procedurii Consiliului Concurenței, angajament *numit „conciliere prealabilă”*. Principala diferență dintre ultimele două opțiuni este că, în cazul unui cumpărător inițial, identitatea cumpărătorului nu este cunoscută Consiliului Concurenţei înainte de emiterea deciziei de autorizare. Transferul activității poate fi pus în aplicare după emiterea deciziei.

67. Alegerea categoriei depinde de riscurile implicate de cazul respectiv și, în consecință, de măsurile care permit Consiliului Concurenţei să concluzioneze, cu un grad suficient de certitudine, că angajamentul va fi pus în aplicare. Aceasta va depinde de natura și domeniul de aplicare al activității de cesionat, de riscurile de degradare a activității în perioada de tranziție dinaintea cesionării și de orice incertitudini inerente transferării și punerii în aplicare, în special riscurile privind găsirea unui cumpărător adecvat

1.5.2.1. Vânzarea activității cesionate într-un termen fix ulterior deciziei

68. Întreprinderile implicate pot proceda la vânzarea activității cesionate în baza cerințelor privind cumpărătorii, într-un termen fix de la data adoptării deciziei. Această procedură este susceptibilă de a fi adecvată în majoritatea cazurilor, cu condiția să poată fi avuți în vedere mai mulți cumpărători pentru o activitate viabilă și să nu existe probleme specifice care să complice sau să împiedice cesionarea. Atunci când cumpărătorul trebuie să aibă competențe speciale, această procedură poate fi adecvată în cazul în care există suficienți cumpărători potențiali interesați care îndeplinesc cerințele specifice privind

cumpărătorii ce trebuie incluse în angajamente în astfel de cazuri. În această situație, Consiliul Concurenței poate concluziona că cesionarea va fi pusă în aplicare și că nu există motive pentru suspendarea punerii în aplicare a concentrării economice notificate ulterior deciziei Consiliului Concurenței.

1.5.2.2.Cumpărătorul inițial

69. Există cazuri în care numai propunerea unui „cumpărător iniţial" poate permite Consiliului Concurenţei să concluzioneze cu un grad de certitudine suficient că activitatea va fi cesionată efectiv unui cumpărător adecvat. În consecință, întreprinderile implicate trebuie să se oblige în angajamente să nu încheie operațiunea notificată înainte de semnarea unui acord pentru cesionarea activității cu un cumpărător aprobat de Consiliul Concurenţei.

70. În primul rând, acest lucru privește cazuri în care există obstacole considerabile în calea cesionării, cum ar fi drepturi ale terților sau incertitudini privind găsirea unui cumpărător adecvat. În astfel de cazuri, un cumpărător inițial va permite Consiliului Concurenței să concluzioneze cu un grad de certitudine suficient că angajamentele vor fi puse în aplicare, întrucât un astfel de angajament creează un stimulent mai puternic pentru părți de a încheia cesionarea pentru a putea realiza propria lor concentrare economică. În aceste circumstanțe, părțile pot alege între propunerea unui cumpărător inițial și un angajament alternativ de cesionare, astfel cum s-a specificat anterior la pct. 62 din Regulament.

71. În al doilea rând, un cumpărător inițial poate fi necesar în cazurile care generează riscuri considerabile pentru menținerea competitivității și atractivității activității cesionate în perioada de tranziție până la data cesionării. Această categorie cuprinde cazurile în care riscurile de degradare a activității cesionate par să fie mari, în special din cauza riscului de a pierde angajați esențiali pentru activitate, sau în care riscurile intermediare sunt amplificate deoarece părțile nu sunt capabile să întreprindă procesul de disociere în perioada de tranziție, însă procesul de disociere putând avea loc numai după încheierea contractului de vânzare-cumpărare cu un cumpărător. Dispoziția privind cumpărătorul inițial poate accelera transferul activității cesionate, dat fiind stimulentul mai puternic pentru părți de a încheia cesionarea pentru a putea realiza propria lor concentrare economică într-o asemenea măsură încât angajamentele să permită Consiliului Concurenței să concluzioneze cu un grad de certitudine suficient că aceste riscuri sunt limitate și că cesionarea va fi pusă efectiv în aplicare.

1.5.2.3. Angajamentele de conciliere prealabilă

72. Cea de-a treia categorie cuprinde cazuri în care părțile identifică și încheie un acord cu un cumpărător în care sunt specificate caracteristicile esențiale ale achiziției în timpul procedurii Consiliului Concurenței. Prin decizie Consiliul Concurenței va putea aproba, dacă transferul activității cesionate către cumpărătorul identificat elimină problemele de concurență. În cazul în care, Consiliul Concurenței autorizează concentrarea economică notificată, nu mai este necesară nicio decizie suplimentară din partea Consiliului Concurenței pentru aprobarea cumpărătorului și încheierea vânzării activității cesionate poate avea loc în scurt timp după aceea.

73. Consiliul Concurenței încurajează angajamentele de conciliere prealabilă, în special în cazurile în care identitatea cumpărătorului este crucială pentru eficacitatea angajamentelor propuse. Acest lucru privește cazurile în care, în funcție de împrejurări, pot fi considerați adecvați numai câțiva cumpărători potențiali, în special atunci când activitatea cesionată nu este o activitate viabilă în sine, ci viabilitatea sa este asigurată numai prin anumite active ale cumpărătorului, ori atunci când cumpărătorul trebuie să aibă anumite caracteristici pentru ca angajamentul propus să elimine problemele de concurență. Dacă părțile optează pentru încheierea unui acord cu un cumpărător adecvat, în cursul procedurii, prin intermediul unei soluții de conciliere prealabilă, Consiliul Concurenței poate concluziona cu un grad suficient de certitudine, în astfel de circumstanțe, că angajamentele vor fi puse în aplicare prin vânzarea către un cumpărător adecvat. În astfel de situații, o soluție de „cumpărător inițial" ce cuprinde cerințe specifice cu privire la caracterul adecvat al cumpărătorului va fi considerată, în general, ca echivalentă și acceptabilă.

Secţiunea 2

Eliminarea legăturilor cu concurenţii

74. Angajamentele de cesionare pot fi utilizate și pentru eliminarea legăturilor dintre părți și concurenți în cazurile în care aceste legături contribuie la problemele de concurență generate de concentrarea economică respectivă. Cesionarea unei participații minoritare în cadrul unei societăți în comun se poate dovedi necesară pentru a elimina o legătură structurală cu un concurent important sau, în mod similar, pentru cesionarea unei participații minoritare în cadrul unui concurent.

75. Deși soluția preferabilă este cesionarea acestor participații, Consiliul Concurenței poate accepta, în mod excepțional, derogarea de la drepturile legate de participațiile minoritare în cadrul unui concurent pentru care se poate exclude, date fiind împrejurările particulare ale cazului, că acele câștiguri financiare care sunt generate de o participație minoritară în cadrul unui concurent ar genera, ele însele, probleme de concurență. În astfel de împrejurări, părțile trebuie să renunțe la toate drepturile legate de o asemenea participație care au fost relevante pentru comportamentul lor concurențial, precum reprezentarea în cadrul consiliului de administrație, drepturile de veto și drepturile de informare. Consiliul Concurenței poate accepta o astfel de eliminare a legăturii cu un concurent numai dacă se renunță complet și definitiv la drepturile respective.

76. Dacă problemele de concurență sunt rezultatul unor contracte cu întreprinderi care furnizează aceleaşi produse sau prestează aceleași servicii, un angajament adecvat ar fi încetarea contractului respectiv, cum ar fi contractele de distribuție cu concurenți sau contractele care au drept consecință coordonarea comportamentului comercial. Cu toate acestea, încetarea unui contract de distribuție, prin ea însăși, va elimina problemele de concurență numai dacă se garantează că produsul unui concurent va fi, de asemenea, distribuit în viitor și dacă produce o presiune concurențială reală asupra părților.

Secţiunea 3

Alte angajamentele

77. Deși constituie angajamentul optim, cesionările sau eliminarea legăturilor cu concurenții nu reprezintă singurul angajament posibil pentru eliminarea anumitor probleme de concurență. Cu toate acestea, cesionările sunt punctul de referință față de care este evaluată eficacitatea și eficiența altor angajamente. În consecință, Consiliul Concurenței poate accepta alte tipuri de angajamente, dar numai în circumstanțe în care celălalt angajament propus are rezultate cel puțin echivalente cu cele ale cesionării.

Subsecțiunea 3.1. Angajamente de acces

78. Consiliul Concurenţei poate accepta angajamente care prevăd acordarea accesului la reţele, infrastructuri şi tehnologii importante, inclusiv brevete, know-how sau alte drepturi de proprietate intelectuală, precum şi la factori de producţie. De regulă, întreprinderile implicate acordă un astfel de acces terţilor în mod nediscriminatoriu şi transparent.

79. Întreprinderile implicate pot propune angajamente de acordare a accesului la infrastructuri şi reţele, pentru a facilita pătrunderea pe piaţă a concurenţilor. Acestea pot fi acceptate de Consiliul Concurenţei în cazurile în care este suficient de clar că va exista o pătrundere efectivă a unor noi concurenți pe piață ce va elimina orice obstacol semnificativ în calea concurenței efective. Alte exemple de angajamente de acces sunt angajamentele de acordare a accesului la platformele de televiziune cu plată și la energie prin programe de cesiune de contracte de furnizare a gazelor naturale. Adeseori, o reducere suficientă a obstacolelor în calea pătrunderii pe piață nu este realizată prin angajamente individuale, ci printr-un pachet ce conține o combinație de angajamente de cesionare și de acces sau printr-un pachet de angajamente ce vizează facilitarea pătrunderii pe piață a concurenților printr-o gamă întreagă de diferite angajamente. În cazul în care aceste angajamente sunt susceptibile de a permite unui număr suficient de concurenți noi să pătrundă pe piață în timp util, ele pot fi considerate ca având, asupra concurenței de pe piață, un efect similar cu cesionarea. Dacă nu se poate concluziona că reducerea obstacolelor în calea pătrunderii pe piață de către angajamentele propuse este susceptibilă de a duce la pătrunderea unor noi concurenți pe piață, Consiliul Concurenței va respinge pachetul de angajamente în cauză.

80. În concentrările economice din transporturile aeriene, simpla reducere a obstacolelor în calea pătrunderii pe piață, prin angajamentul părților de a oferi tranșe orare pe anumite aeroporturi poate fi insuficientă pentru a asigura pătrunderea unor concurenți noi pe acele rute pe care apar problemele de concurență și pentru a face ca efectele angajamentului respectiv să fie echivalente cu cele ale unei cesionări.

81. Întreprinderile implicate pot propune şi angajamente prin care acordă acces nediscriminatoriu la infrastructura sau la rețelele părților care participă la concentrarea economică, pentru a garanta că nu apar obstacole semnificative în calea concurenței prin blocarea accesului concurenților. Consiliul Concurenței va accepta aceste angajamente numai dacă se poate concluziona că aceste angajamente vor fi eficace, iar concurenții sunt susceptibili să le utilizeze, astfel încât problemele de blocare a accesului concurenților vor dispărea. În cazuri specifice, poate fi adecvată corelarea unui astfel de angajament cu o dispoziție de *„cumpărător inițial”* sau de *„conciliere prealabilă”* pentru a permite Consiliului Concurenței să concluzioneze cu un grad suficient de certitudine că angajamentul va fi pus în aplicare.

82. În mod similar, controlul asupra unei tehnologii esențiale sau asupra unor drepturi de proprietate intelectuală poate duce la probleme de eliminare a concurenților care depind de acea tehnologie sau de acele drepturi de proprietate intelectuală ca element de bază pentru activitățile lor de pe o piață situată în aval. Această situație, de exemplu, privește cazurile în care problemele de concurență apar prin faptul că părțile nu comunică informații ce sunt necesare pentru interoperabilitatea diferitor echipamente. În astfel de cazuri, angajamentele de a acorda concurenților acces la informațiile necesare poate elimina problemele de concurență. În mod similar, în sectoarele în care participanții trebuie în general să coopereze prin acordarea reciprocă de brevete, problemele legate de faptul că entitatea rezultată din concentrare nu ar mai avea interesul de a acorda licențe în aceeași măsură și în aceleași condiții ca înainte pot fi eliminate prin angajamente de a acorda licențe în aceleași condiții și în viitor. În astfel de cazuri, angajamentele ar trebui să prevadă licențe neexclusive sau divulgarea de informații în mod neexclusiv către toți terții care depind de drepturile de proprietate intelectuală sau de informații pentru activitățile lor.

83. Totodată, trebuie asigurat faptul că termenii și condițiile care se aplică acordării licențelor nu împiedică punerea în aplicare efectivă a unei astfel de angajament bazat pe acordarea de licențe. Dacă nu există termeni și condiții clar definiți pentru acordarea licențelor pe piața în cauză, termenii și condițiile, inclusiv structura prețurilor, trebuie să reiasă clar din angajamente, de exemplu, prin formule de preț. O soluție alternativă poate fi de a recurge la licențe scutite de la plata oricăror redevențe. După caz, acordarea unor licențe poate transmite și informații sensibile către partea care acordă licența cu privire la comportamentul concurențial al titularilor licențelor care sunt concurenți activi pe piața din aval, de exemplu prin transmiterea numărului de licențe folosite pe piața din aval. În asemenea cazuri, pentru ca angajamentul să fie adecvat este necesar ca acestea să excludă astfel de probleme de confidențialitate. În general, conform pct. 82, Consiliul Concurenţei va accepta astfel de angajamente numai dacă se poate concluziona că acestea vor fi eficace și că sunt susceptibile de a fi folosite de către concurenți.

84. Angajamentele de acces au adeseori o natură complexă și includ, în mod necesar, termeni generali pentru stabilirea termenilor și condițiilor în care se realizează accesul. Pentru a fi eficace, aceste angajamente trebuie să conțină cerințele procedurale necesare pentru monitorizarea lor, cum ar fi cerința de a exista conturi separate pentru infrastructură pentru a permite o analiză a costurilor implicate, precum și dispozitive de monitorizare adecvate. De regulă, această monitorizare trebuie făcută de participanții de pe piață înșiși, de exemplu, de către întreprinderile care doresc să beneficieze de angajamente. Măsurile care permit terților înșiși să obțină aplicarea angajamentelor sunt, în special, accesul la un mecanism de rezolvare rapidă a litigiilor prin proceduri de arbitraj (împreună cu mandatarii) sau prin proceduri de arbitraj ce implică autoritățile competente, atunci când acestea există pentru piețele în cauză. În cazul în care Consiliul Concurenței poate concluziona că mecanismele prevăzute în angajamente vor permite participanților de pe piață însăși să le aplice în mod eficace și în timp util, nu este necesară o monitorizare permanentă a angajamentelor din partea Consiliului Concurenței. În astfel de situații, intervenția Consiliului Concurenței ar fi necesară numai în cazul în care părțile nu respectă soluțiile indicate de acele mecanisme de rezolvare a litigiilor. Cu toate acestea, Consiliul Concurenței va putea accepta astfel de angajamente numai atunci când complexitatea nu implică, de la bun început, riscuri privind eficacitatea lor și atunci când dispozitivele de

monitorizare propuse garantează că angajamentele vor fi puse în aplicare în mod eficace și că mecanismul de asigurare a aplicării va produce rezultate în timp util.

Subsecțiunea 3.2. Schimbarea contractelor exclusive pe termen lung

85. Modificarea în structura pieței, rezultată în urma unei concentrări propuse, poate face ca aranjamentele contractuale existente să fie defavorabile concurenței efective. Acest lucru este valabil, în special, pentru contractele exclusive de furnizare pe termen lung, în cazul în care contractele respective fie blochează posibilitățile de participare ale concurenților în amonte, fie blochează accesul acestora la clienți în aval. Atunci când entitatea rezultată din concentrare are capacitatea și interesul de a bloca accesul concurenților în acest mod, efectele blocării accesului concurenților care rezultă din contractele exclusive existente pot contribui la ridicarea unor obstacole semnificative în calea concurenței efective.

86. În astfel de cazuri, încetarea sau schimbarea angajamentelor exclusive existente poate fi considerată adecvată pentru eliminarea problemelor de concurență. Cu toate acestea, probele disponibile trebuie să permită Consiliului Concurenței să determine în mod clar că nu va fi menținută nicio exclusivitate de facto. De asemenea, o astfel de schimbare a contractelor pe termen lung va fi suficientă, în general, numai dacă face parte dintr-un pachet de angajamente vizând eliminarea problemelor de concurență identificate.

Subsecțiunea 3.3. Alte angajamente care nu implică cesionarea

87. Astfel cum este indicat anterior la pct. 24-25 din Regulament, angajamentele fără natură structurală, cum ar fi promisiunile părților de a se abține de la un anumit comportamentul concurențial (de exemplu, gruparea produselor), nu vor elimina, în general, problemele de concurență care rezultă din suprapunerile pe orizontală. În orice caz, un astfel de angajament ar putea avea dificultăți în a îndeplini gradul de eficacitate necesar, din cauza absenței unei monitorizări eficace a punerii sale în aplicare. Consiliul Concurenței ar putea fi în imposibilitate pentru să verifice respectarea angajamentului și chiar și alți participanți de pe piață, cum ar fi concurenții, este posibil să nu poată stabili fie deloc, fie cu un grad suficient de certitudine, dacă părțile îndeplinesc, în practică, condițiile angajamentului. De asemenea, concurenții s-ar putea să nu aibă interesul de a sesiza Consiliul Concurenței, deoarece nu sunt beneficiari direcți ai angajamentelor. În consecință, Consiliul Concurenței poate examina alte tipuri de angajamente care nu implică cesionarea, cum ar fi promisiunile privind comportamentul, numai în mod excepțional și în împrejurări specifice, cum ar fi cu privire la problemele de concurență apărute în structurile de tip conglomerat.

Subsecțiunea 3.4. Termenul limită pentru angajamentele care nu implică cesionarea

88. Consiliul Concurenței poate accepta un termen-limită pentru angajamente care nu implică cesionarea. Acceptabilitatea unui termen-limită și durata în cauză vor depinde de circumstanțele specifice ale cazului și nu pot fi predefinite în mod general de Regulament.

Secţiunea 4

Clauză de reexaminare

89. Indiferent de tipul angajamentelor propuse, întreprinderile implicate vor include, în general, o clauză de reexaminare. Acest lucru ar putea permite Consiliului Concurenței, la cererea motivată a întreprinderilor implicate, să acorde o prelungire a termenului sau, în cazuri excepționale, să renunţe la, să modifice sau să înlocuiască angajamentele. Cu toate acestea, clauza de reexaminare are o importanță deosebită pentru angajamentele de acces, care ar trebui să includă în mod sistematic o astfel de clauză.

90. Modificarea angajamentelor prin prelungirea termenelor este importantă, în special, pentru angajamentele de cesionare. Părțile trebuie să comunice cererea de prelungire în cadrul termenului respectiv. Atunci când părțile solicită o prelungire a primei perioade de cesionare, Consiliul Concurenței va considera că cererea acestora este motivată numai dacă părțile nu au fost capabile să respecte termenul din cauza unor împrejurări asupra cărora nu au avut control și dacă părțile sunt susceptibile, ulterior, să reușească cesionarea activității într-un termen scurt. În caz contrar, poate fi mai adecvat, pentru mandatarul împuternicit cu cesionarea, să realizeze cesionarea și să îndeplinească angajamentele pentru părți.

91. Consiliul Concurenţei poate renunţa la angajamente sau accepta modificări sau înlocuiri ale acestora numai în cazuri excepţionale. Acest lucru este puţin probabil de a fi aplicat în cazul angajamentelor de cesionare, întrucât angajamentele de cesionare trebuie puse în aplicare în scurt timp după adoptarea deciziei şi este puţin probabil ca schimbarea circumstanţelor de pe piaţă să se producă într-un termen atât de scurt. În astfel de cazuri, Consiliul Concurenţei nu va accepta nici o modificare în temeiul clauzei generale de reexaminare.

92. În situații specifice, angajamentele prevăd, în general, clauze de reexaminare cu un domeniu de aplicare mai restrâns, după cum se menționează la pct. 40 din Regulament, Consiliul Concurenței poate aproba un cumpărător care nu dispune de o parte a activelor sau personalului cerute, în cazul în care acest lucru nu afectează competitivitatea și viabilitatea activității cesionate. În mod similar, clauza de nerăscumpărare, după cum se explică la pct. 56 – 58, interzice redobândirea controlului asupra activelor cesionate numai în cazul în care Consiliul Concurenței nu a constatat anterior că structura pieței s-a schimbat într-o asemenea măsură încât cesionarea nu mai este necesară.

93. Cazurile excepţionale care justifică o renunţare la angajamente, modificare sau o înlocuire a acestora poate fi mai importantă pentru angajamentele care nu implică cesionarea, cum ar fi angajamentele de acces, care pot continua mai mulți ani și pentru care nu pot fi prevăzute toate situațiile viitoare la data adoptării deciziei Consiliului Concurenței, dacă:

93.1. întreprinderile implicate arată că circumstanţele de pe piaţă s-au schimbat în mod semnificativ şi permanent. Pentru a arăta acest lucru, este necesar să curgă o perioadă suficientă de timp de cel puţin şapte ani, între decizia Plenului Consiliului Concurenţei şi solicitarea întreprinderilor implicate;

93.2. întreprinderile implicate pot arăta că experienţa dobândită în aplicarea angajamentului demonstrează că scopul urmărit prin angajamentul asumat va fi mai bine realizat dacă sunt modificate modalitățile angajamentului.

94. În cazul de renunţare la angajamente, modificare sau înlocuire a acestora, Consiliul Concurenţei va lua în considerare şi opiniile terţilor şi efectul pe care o modificare ar putea să îl aibă asupra poziţiei terţilor şi asupra eficacităţii în ansamblu a angajamentului. Consiliul Concurenței va ține cont şi de faptul dacă modificările afectează dreptul deja dobândit de terţi după punerea în aplicare a angajamentului.

95. În cazul în care, la data adoptării deciziei, Consiliul Concurenţei nu poate anticipa toate evoluţiile legate de punerea în aplicare a angajamentelor, întreprinderile implicate pot să introducă o clauză în angajamente prin care permit Consiliului Concurenţei să iniţieze o modificare limitată a angajamentelor. Aceste modificări pot fi necesare în cazul în care angajamentele inițiale nu realizează rezultatele prevăzute în angajamente şi nu elimină în mod eficace problemele de concurenţă. Conform procedurii, întreprinderile implicate pot fi obligate, în astfel de cazuri, să propună o schimbare a angajamentelor pentru a realiza rezultatul definit în angajamente, or, Consiliul Concurenţei poate, după audierea părților, să modifice ea însăşi condiţiile şi obligaţiile în acest scop. Acest tip de clauză va fi limitat, în mod tipic, la cazurile în care anumite modalităţi riscă să afecteze punerea în aplicare eficace a angajamentelor. Astfel de clauze pot fi folosite, de exemplu, în legătură cu modalitățile programelor de cesiune de contracte de furnizare a gazelor naturale.

96. La cerere, Consiliul Concurenţei poate adopta o decizie privind orice renunţare la angajamente, modificare sau înlocuire a acestora sau poate doar lua cunoştinţă despre modificările satisfăcătoare aduse angajamentelor de către părți, atunci când aceste modificări îmbunătățesc eficacitatea angajamentului şi produc obligaţii juridice pentru părți, de exemplu prin acorduri contractuale. De regulă, modificarea angajamentelor produce efecte doar pentru viitor. Astfel, modificarea angajamentelor nu va rezolva retroactiv nici o încălcare a angajamentelor comisă înainte de data modificării. În consecință, după caz, Consiliul Concurenței poate investiga și lua măsuri împotriva unei încălcări în temeiul Legii nr. 183/2012.

Capitolul IV

ASPECTE PROCEDURALE PRIVIND

PROPUNERILE DE ANGAJAMENTE

Secţiunea 1

Faza I (evaluarea concentrării economice)

97. Consiliul Concurenţei poate să declare o operaţiune de concentrare economică compatibilă cu mediul concurenţial, potrivit prevederilor art. 25 alin. (1) lit. b) liniuța a doua din Legea nr. 183/2012, chiar și anterior inițierii procedurii, dacă se constată că, deşi operaţiunea de concentrare economică notificată cade sub incidenţa Legii nr. 183/2012, îndoielile privind compatibilitatea cu mediul concurenţial au fost înlăturate prin modificarea de către părţile implicate a concentrării economice notificate.

98. În cazul în care o concentrare economică prezintă îndoieli grave privind compatibilitatea cu mediul concurenţial, întreprinderile implicate pot prezenta în faza I Consiliului Concurenţei propuneri de angajamente chiar înainte de notificare. Părțile

trebuie să propună angajamentele în cel mult 20 de zile lucrătoare de la data efectivă a primirii notificării. Consiliul Concurenței informează părțile despre îndoielile sale grave în timp util înainte de termenul-limită respectiv. Părțile care efectuează notificarea pot solicita Consiliului Concurenței organizarea unei întâlniri privind starea de fapt în aceste circumstanțe. Atunci când întreprinderile implicate propun angajamente, termenul-limită pentru decizia Consiliului Concurenței în temeiul art. 25 alin. (1) din Legea nr. 183/2012 se prelungește de la 30 la 40 de zile lucrătoare.

99. Pentru a putea fi luate în considerare la fundamentarea unei decizii în temeiul art. 25 alin. (1) lit. b) liniuța a doua din Legea nr. 183/2012, propunerile de angajamente trebuie să îndeplinească următoarele condiţii cumulative:

99.1. să stabilească în mod integral angajamentele de fond convenite de întreprinderile implicate şi modalităţile de punere în aplicare a acestora;

99.2. să fie semnate de o persoană autorizată corespunzător în acest sens;

99.3. să fie însoţite de informaţii despre angajamente, furnizate potrivit Formularului din Anexa nr. 1 la Regulament;

99.4. să fie însoţite de o versiune neconfidenţială a angajamentelor, în vederea realizării testului de piață de către Consiliul Concurenţei a terţilor interesaţi. Versiunea neconfidenţială a angajamentelor trebuie să permită terţilor să evalueze complet viabilitatea şi eficacitatea angajamentelor propuse în vederea eliminării problemelor de concurenţă.

100. Angajamentele propuse de întreprinderile implicate în concordanţă cu aceste cerinţe vor fi evaluate de către Consiliul Concurenţei. Consiliul Concurenței, după caz, consultă cu privire la eficacitatea angajamentelor propuse, sub forma unui test de piaţă, autoritățile din statele membre cu privire la angajamentele propuse, terţii și reprezentanții ai salariaților ale căror locuri de muncă sunt direct afectate de angajamentele propuse. Pe pieţele reglementate, Consiliul Concurenței poate, după caz, să consulte și autoritățile de reglementare.

101. Angajamentele din faza I pot fi acceptate numai atunci când problema de concurență este ușor de identificat și poate fi ușor corectată. În consecință, problema de concurență trebuie să fie suficient de precisă, iar angajamentele suficient de clare, astfel încât să nu fie necesară inițierea unei investigații amănunțite, iar angajamentele trebuie să fie suficiente pentru a elimina orice îndoieli grave privind compatibilitatea cu mediul concurențial în sensul art. 25 alin. (1) lit. (b) liniuța a doua din Legea nr. 183/2012. În cazul în care evaluarea confirmă că angajamentele propuse înlătură îndoielile grave ridicate de operaţiunea de concentrare economică evaluată, Consiliul Concurenţei poate emite o decizie privind compatibilitatea operaţiunii de concentrare economică cu mediul concurenţial în faza I.

102. Din cauza restricţiilor de timp în faza I, întreprinderile implicate trebuie să furnizeze în timp util Consiliului Concurenţei informaţiile necesare prevăzute în Formularul din Anexa nr. 1 la Regulament, pentru a se putea evalua în mod corect conţinutul, viabilitatea şi caracterul adecvat al angajamentelor, în vederea menţinerii unei concurenţe

efective şi durabile pe piaţă. În cazul în care părțile nu respectă această obligație, Consiliul Concurenţei nu poate concluziona că angajamentele propuse vor elimina îndoielile grave ridicate de operaţiune.

103. Dacă evaluarea conduce la concluzia că angajamentele propuse nu sunt suficiente pentru a elimina problemele de concurenţă determinate de concentrare, părțile vor fi informate în acest sens. Deoarece angajamentele din faza I sunt destinate să furnizeze un răspuns clar pentru o problemă de concurenţă identificată, pot fi acceptate numai modificări limitate ale angajamentelor propuse. Astfel de modificări prezentate ca un răspuns imediat la rezultatele consultărilor pot cuprinde clarificări, perfecţionări şi/sau alte îmbunătăţiri, destinate să garanteze că angajamentele sunt viabile şi efective. Aceste modificări pot fi acceptate numai în cazurile în care se asigură faptul că acele angajamente pot fi evaluate în mod adecvat de către Consiliul Concurenţei.

104. În cazul în care evaluarea finală a Consiliului Concurenţei cu privire la un caz demonstrează că nu există probleme de concurenţă pe una sau mai multe pieţe, întreprinderile implicate vor fi informate corespunzător şi pot retrage angajamentele care nu sunt necesare pentru pieţele respective. În cazul în care întreprinderile implicate nu retrag angajamentele în cauză, Consiliul Concurenţei nu le va lua în considerare la emiterea deciziei. În orice caz, astfel de propuneri de angajamente nu constituie o condiție pentru autorizare.

105. Atunci când părțile sunt informate despre intenția Consiliului Concurenței de a susține în continuare, în decizie, că tranzacția prezintă probleme de concurență pentru o anumită piață, părților le revine sarcina de a propune angajamente. Consiliul Concurenţei nu poate impune, în mod unilateral, condiţii în legătură cu o decizie privind compatibilitatea operaţiunii de concentrare economică cu mediul concurenţial, ci numai pe baza angajamentelor întreprinderilor implicate, în conformitate cu pct. 12 din Regulament.

106. Cu toate acestea, Consiliul Concurenţei va analiza dacă angajamentele propuse de întreprinderile implicate sunt proporţionale cu problema de concurenţă, în cazul în care evaluează dacă acestea trebuie anexate drept condiţii sau obligaţii la decizie. Într-o propunere de angajamente vor fi considerate necesare toate elementele cerute pentru îndeplinirea condiţiilor de bază pentru acceptarea angajamentelor, potrivit prevederilor pct.16 – 21 din Regulament. Prevederile pct. 104 – 106 se aplică și angajamentelor din faza II.

107. Dacă prin angajamentele propuse întreprinderile implicate nu au eliminat îndoielile grave privind compatibilitatea operaţiunii de concentrare economică cu mediul concurenţial, Plenul Consiliului Concurenţei va iniția o investigație în temeiul art. 25 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 183/2012.

Secţiunea 2

Faza a II-a (investigarea concentrării economice)

108. Consiliul Concurenţei va declara o operaţiune de concentrare compatibilă cu mediul concurenţial dacă, în urma modificării acesteia conform angajamentelor,

concentrarea economică notificată nu ridică obstacole semnificative în calea concurenţei efective pe piaţă sau pe o parte substanţială a acesteia, potrivit art. 25 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 183/2012.

109. Angajamentele propuse Consiliului Concurenței în faza II trebuie să fie înaintate în termen de cel mult 65 de zile lucrătoare de la data inițierea investigație. Atunci când termenele-limită pentru emiterea deciziei au fost prelungite în conformitate cu prevederile Legii nr.183/2012, se prelungește în mod automat și termenul-limită pentru depunerea angajamentelor cu același număr de zile.

110. Numai în cazuri excepționale, Consiliul Concurenței poate accepta propunerea unor angajamente pentru prima dată după expirarea acestui termen. Solicitarea părților de prelungire a termenului-limită trebuie primită în cadrul termenului și trebuie să conțină circumstanțele excepționale care, în opinia părților, o justifică. În mod suplimentar, față de existența unor circumstanțe excepționale, o prelungire este posibilă numai atunci când există timp suficient pentru evaluarea adecvată de către Consiliul Concurenței a propunerii și pentru a permite consultarea adecvată a terților interesați.

111. Faptul dacă propunerea unor angajamente va extinde termenul-limită pentru Consiliul Concurenței, în vederea adoptării unei decizii, depinde de momentul din cadrul procedurii în care sunt propuse angajamentele. Atunci când părțile propun angajamente în termen de mai puțin de 55 de zile lucrătoare după inițierea procedurii, Consiliul Concurenței trebuie să ia o decizie în cel mult 90 de zile lucrătoare de la data inițierii investigației. Atunci când termenele-limită pentru emiterea deciziei au fost prelungite în conformitate cu art. 25 alin. (3) din Legea nr. 183/2012, înainte de a 55-a zi lucrătoare, se prelungește și acest termen.

112. În cazul în care părțile propun angajamente în a 55-a zi lucrătoare sau ulterior acesteia (chiar și după a 65-a zi lucrătoare, dacă angajamentele respective sunt acceptabile în contextul unor circumstanțe excepționale de tipul celor descrise anterior la pct. 109 – 110), termenul de care dispune Consiliul Concurenței pentru a adopta o decizie este prelungit la 105 de zile lucrătoare, atunci când părțile propun angajamente în termen de mai puțin de 55 de zile lucrătoare, însă propun o versiune modificată în a 55-a zi sau ulterior acesteia, perioada de adoptare a unei decizii va fi și ea prelungită la 105 de zile lucrătoare.

113. Consiliul Concurenței este disponibil pentru a discuta angajamentele adecvate cu mult timp înainte de expirarea termenului de 65 de zile lucrătoare. În acest sens, părțile sunt îndemnate să prezinte proiecte de propuneri privind atât chestiunile de fond cât și de punere în aplicare necesare pentru asigurarea viabilității depline a angajamentelor. În cazul în care, în opinia părților, este necesar mai mult timp pentru investigarea problemelor de concurență și pentru definirea corespunzătoare a unor angajamente, acestea pot sugera Consiliului Concurenței și prelungirea termenului-limită final în conformitate cu art. 25 alin. (3) din Legea nr. 183/2012. Această solicitare trebuie făcută înainte de expirarea termenului de 65 de zile lucrătoare. În general, Consiliul Concurenței nu va prelungi termenul de adoptare a deciziei finale în conformitate cu art. 25 alin. (3) din Legea nr. 183/2012, atunci când cererea de prelungire este prezentată după expirarea termenului-limită de propunere a angajamentelor prevăzut de Legea nr.183/2012, și anume după a 65-a zi lucrătoare. Consiliul Concurenței nu este obligat să ia în considerare niciun angajament propus de părți

după termenul-limită pentru depunerea angajamentelor, chiar dacă părțile convin să prelungească termenul-limită final.

114. Pentru a putea fi luate în considerare la fundamentarea unei decizii în temeiul art. 25 alin. (2) lit. c) din Legea nr.183/2012, angajamentele trebuie să îndeplinească următoarele condiţii cumulative:

114.1. să înlăture toate problemele de concurenţă generate de concentrarea economică şi să specifice în mod integral angajamentele de fond convenite de întreprinderile implicate şi modalităţile de punere în aplicare a acestora;

114.2. să fie semnate de o persoană autorizată corespunzător în acest sens;să fie însoţite de informaţii despre angajamente, furnizate potrivit Formularului din Anexa nr. 1 la Regulament;

114.3. să fie însoţite de o versiune neconfidenţială a angajamentelor, în vederea testului de piață de către Consiliul Concurenţei a terţilor interesaţi. Versiunea neconfidenţială a angajamentelor trebuie să permită terţilor să evalueze complet viabilitatea şi eficacitatea angajamentelor propuse în vederea înlăturării problemelor de concurenţă.

115. Propunerile de angajamente înaintate de întreprinderile implicate cu îndeplinirea condiţiilor prevăzute la pct. 114 se evaluează de către Plenul Consiliului Concurenţei. Dacă rezultatele evaluării confirmă că angajamentele propuse înlătură îndoielile grave privind compatibilitatea operațiunii cu mediul concurențial, înainte de remiterea raportului de investigație sau problemele de concurență specificate în raportul de investigație, Consiliul Concurenţei, în urma consultărilor terţilor interesaţi, va adopta o decizie de autorizare condiționată.

116. În cazul în care evaluarea conduce la concluzia că angajamentele propuse nu sunt suficiente pentru a înlătura problemele de concurență determinate de concentrarea economică, întreprinderile implicate vor fi informate în acest sens.

117. Atunci când părțile modifică angajamentele propuse după expirarea termenului-limită de 65 de zile, Consiliul Concurenței va accepta angajamentele modificate numai în cazul în care poate stabili în mod clar pe baza evaluării sale cu privire la informațiile deja obținute în cadrul investigației, inclusiv pe baza rezultatelor testelor anterioare de piață și fără a mai avea nevoie de vreun alt test de piață faptul că angajamentele respective, odată puse în aplicare, rezolvă complet și fără ambiguități problemele de concurență identificate și permit suficient timp pentru o evaluarea adecvată de către Consiliul Concurenței. În general, Consiliul Concurenței va respinge angajamentele modificate care nu îndeplinesc aceste condiții.

Capitolul V

CONDIȚII DE PUNERE ÎN APLICARE A ANGAJAMENTELOR

118. Punerea în aplicare a angajamentelor propuse de întreprinderile implicate are loc după emiterea deciziei privind compatibilitatea operaţiunii de concentrare economică cu mediul concurenţial. În consecință, angajamentele necesită garanţii care să asigure punerea

în aplicare eficace şi la termenul prevăzut. Aceste dispoziţii de punere în aplicare a angajamentelor sunt, în general, incluse în angajamentele asumate de întreprinderile implicate faţă de Consiliul Concurenţei.

Secţiunea 1

Procesul de cesionare

119. Cesionarea trebuie să fie încheiată într-un termen determinat, stabilit de Consiliul Concurenţei şi întreprinderile implicate. Perioada totală de timp poate fi împărţită într-o perioadă pentru convenirea unui acord final şi o perioadă suplimentară pentru încheierea tranzacţiei şi transferul titlului legal. Perioada de convenire a unui acord final poate fi împărţită într-o primă perioadă în care întreprinderile implicate pot căuta un cumpărător adecvat (prima perioadă de cesionare) şi, în cazul în care întreprinderile implicate nu reuşesc să cesioneze activitatea, o a doua perioadă în care un mandatar împuternicit cu cesionarea obţine un mandat privind cesionarea activităţii, fără cerinţa unui preţ minim (etapa de intervenţie a mandatarului împuternicit cu cesionarea).

120. Perioadele scurte de cesionare contribuie în mare măsură la reușita cesionării, întrucât, în caz contrar, activitatea vizată pentru cesionare va fi expusă unei perioade prelungite de incertitudine. Astfel, perioadele de timp trebuie să fie cât mai scurte posibil. Consiliul Concurenţei va lua în considerare o perioadă de aproximativ șase luni pentru prima fază de cesionare şi o perioadă suplimentară de trei luni pentru etapa de intervenţie a mandatarului împuternicit cu cesionarea. O perioadă suplimentară de trei luni este prevăzută, pentru încheierea tranzacţiei, care poate fi modificat de la caz la caz. În special, este posibil ca termenii să fie reduşi, în cazul în care există un risc important de degradare a viabilităţii activităţii în perioada de tranziţie.

121. De regulă, termenul stabilit pentru cesionare începe să curgă de la data adoptării deciziei de către Plenul Consiliului Concurenţei. O excepţie de la acest principiu poate fi justificată în cazul unei tranzacții prin ofertă publică, în care părțile se angajează să cesioneze o activitate care aparține entității rezultate din concentrare. Atunci când, în astfel de circumstanțe, părțile nu se pot pregăti pentru cesionarea activității entității rezultate din concentrare înainte de încheierea concentrării notificate, Consiliul Concurenței poate accepta ca termenele privind cesionarea în cauză să înceapă numai de la data încheierii tranzacției notificate. În mod similar, o astfel de soluție poate fi avută în vedere în cazul în care data încheierii concentrării nu poate fi stabilită de părți deoarece, de exemplu, necesită aprobarea statului. Cu toate acestea, chiar și în astfel de circumstanțe, unele dispoziții ale angajamentelor, în special dispozițiile care stabilesc măsuri de protecție în perioada de tranziție, ar trebui să înceapă să se aplice de la data adoptării deciziei. În schimb, poate fi oportună scurtarea termenelor-limită pentru a reduce perioada de incertitudine pentru activitatea destinată cesionării.

122. Procedura descrisă la pct. 119-121 din Regulament se aplică pentru cazurile de *„cumpărător iniţial”*. Pentru soluţiile de *„conciliere prealabilă”* se aplică o procedură diferită. În general, se încheie deja un acord final cu un cumpărător în timpul procedurii, astfel încât să se prevadă un termen suplimentar numai pentru încheierea tranzacţiei, după emiterea deciziei de către Plenul Consiliului Concurenţei, în cazul în care înaintea

respectivei decizii s-a încheiat numai un acord-cadru cu cumpărătorul, termenele de prevăzut pentru realizarea unui acord final şi încheierea ulterioară a tranzacţiei vor trebui stabilite de la caz la caz.

Secţiunea 2

Aprobarea cumpărătorului şi a contractului de vânzare-cumpărare

123. Pentru asigurarea eficacităţii angajamentului, vânzarea către un cumpărător propus se va realiza cu acordul prealabil al Consiliului Concurenţei. În situaţia în care întreprinderile implicate sau mandatarul împuternicit cu cesionarea au realizat un acord final cu un cumpărător, acestea trebuie să prezinte Consiliului Concurenţei o propunere motivată şi documentată. Întreprinderilor implicate sau mandatarului, după caz, li se cere să demonstreze că respectivul cumpărător îndeplineşte condiţiile prevăzute, precum şi că activitatea este cesionată în conformitate cu decizia Plenului Consiliului Concurenţei şi cu angajamentele asumate. În cazul în care angajamentele permit propunerea mai multor cumpărători diferiţi pentru diversele părţi ale pachetului, Consiliul Concurenţei trebuie să aprecieze dacă fiecare dintre respectivii cumpărători este acceptabil, precum şi dacă întreg pachetul rezolvă problemele de concurenţă.

124. La evaluarea oricărui cumpărător propus, Consiliul Concurenței va interpreta cerințele privind cumpărătorul în lumina scopului angajamentelor, de a menține imediat concurența efectivă pe piața pe care au fost constatate problemele de concurență, și a circumstanțelor de pe piață conform celor specificate în decizie. De regulă, baza evaluării Consiliului Concurenței referitoare la cerințele privind cumpărătorul va fi constituită de propunerile părților, de evaluarea mandatarului împuternicit cu monitorizarea și, în special, de discuțiile cu cumpărătorul propus și de planul de afaceri al acestuia. Consiliul Concurenței va analiza dacă ipotezele subiacente ale cumpărătorului par plauzibile în contextul circumstanțelor pieței.

125. Condiţia conform căreia cumpărătorul trebuie să dispună de resursele financiare necesare se aplică modului de finanţare a achiziţiei de către cumpărătorul propus. Consiliul Concurenţei nu va accepta, în general, nici-o finanţare a cesionării de către vânzător şi, în special, nici-o finanţare din partea vânzătorului, dacă în acest fel i se acordă vânzătorului o participaţie la profiturile viitoare ale activităţii cesionate.

126. În evaluarea cumpărătorului propus din punctul de vedere al posibilității creării unor probleme de concurență, Consiliul Concurenței va întreprinde o evaluare *prima facie* în lumina informațiilor de care dispune în procesul de aprobare a cumpărătorului. Atunci când cumpărarea rezultă într-o concentrare care îndeplinește pragurile prevăzute la art. 22 alin. (1) al Legii nr.183/2012, această nouă operațiune trebuie să fie notificată în temeiul Legii nr. 183/2012 și autorizată în conformitate cu procedurile normale. De asemenea, cumpărătorul propus trebuie să obțină toate aprobările necesare din partea autorităților de reglementare, după caz. În situaţia în care se poate anticipa, pe baza informaţiilor disponibile Consiliului Concurenţei, că dificultăţile pentru obţinerea aprobărilor ar putea întârzia în mod necorespunzător punerea în aplicare în timp util a angajamentului, se va considera că acel cumpărător propus nu îndeplinește cerințele privind cumpărătorul. În caz contrar, problemele de concurență identificate de Consiliul Concurenţei nu ar fi eliminate

într-un interval de timp adecvat.

127. Cerința privind aprobarea de către Consiliul Concurenţei nu se limitează la identitatea cumpărătorului, ci vizează şi contractului de vânzare-cumpărare, precum şi oricărui alt contract încheiat între întreprinderile implicate şi cumpărătorul propus, inclusiv acordurilor cu caracter tranzitoriu. Consiliul Concurenţei va verifica dacă cesionarea prevăzută de acele acorduri respectă dispoziţiile angajamentelor. Părțile pot solicita Consiliului Concurenței să aprobe cesionarea activității către cumpărătorul propus fără unul sau mai multe active sau membri ai personalului în cazul în care acest fapt nu afectează viabilitatea și competitivitatea activității cesionate în perioada ulterioară vânzării, luând în considerare resursele cumpărătorului propus.

128. Consiliul Concurenţei va comunica întreprinderilor implicate opinia sa cu privire la caracterul adecvat al cumpărătorului propus. În cazul în care Consiliul Concurenţei ajunge la concluzia că respectivul cumpărător propus nu îndeplinește cerințele privind cumpărătorul, va informa întreprinderile implicate. În cazul în care Consiliul Concurenţei ajunge la concluzia că respectivul contract de vânzare-cumpărare (sau orice alte acorduri auxiliare) nu prevede o cesionare conformă cu angajamentele, va comunica acest lucru întreprinderilor implicate, fără a respinge în mod necesar cumpărătorul. În cazul în care Consiliul Concurenţei ajunge la concluzia că atât cumpărătorul, cât şi contractele sunt conforme cu angajamentele, va comunica întreprinderilor implicate, în cel mai scurt timp posibil, acordul său cu privire la cesionarea către cumpărătorul propus. În funcţie de circumstanţele cesionării, este posibil să fie necesar ca întreprinderile implicate să garanteze prin dispoziţii corespunzătoare în contractul de cumpărare, că activitatea cesionată va fi menţinută de către cumpărător ca o forţă competitivă activă pe piaţă şi că nu o va revinde în scurt timp.

Secţiunea 3

Obligaţiile întreprinderilor implicate în perioada de tranziţie

129. Întreprinderile implicate trebuie să îndeplinească anumite obligaţii în perioada de tranziţie, conform prevederilor pct. 46 din Regulament. În general, în această privință trebuie incluse în angajamente următoarele dispoziţii:

129.1. măsurile de salvgardare pentru menţinerea viabilităţii activităţii în perioada de tranziţie;

129.2. acţiunile necesare pentru un proces de disociere, dacă este cazul; şi

129.3. acţiunile necesare pentru pregătirea cesionării activităţii.

130. În situaţiile în care Consiliul Concurenţei nu a impus numirea unui mandatar împuternicit cu monitorizarea, întreprinderile implicate vor informa Consiliul Concurenţei, conform obligaţiilor asumate prin angajamente, cu privire la acțiunile pe care le întreprind în vederea îndeplinirii angajamentelor. Consiliul Concurenţei poate solicita întreprinderilor implicate orice informații relevante care au legătură cu angajamentele asumate și acțiunile întreprinse pentru a se asigura că întreprinderile implicate îşi respectă angajamentele ce le revin în perioada de tranziţie şi în procesul de cesionare.

Subsecțiunea 3.1. Menţinerea activităţii cesionate în perioada de tranziţie

131. Întreprinderile implicate au obligaţia de a reduce la minimum orice posibil risc de pierdere a potenţialului de concurenţă al activităţii de cesionat rezultat din incertitudinile inerente unui transfer de activitate. Până la transferul activităţii către cumpărător, Consiliul Concurenţei va solicita întreprinderilor implicate să propună angajamente care să asigure menţinerea independenţei, a viabilităţii economice, a valorii de piaţă şi a competitivităţii activităţii. Numai astfel de angajamente permit Consiliului Concurenţei să concluzioneze cu un grad de certitudine suficient că cesionarea activităţii va fi pusă în aplicare, în modul propus de întreprinderile implicate în cadrul angajamentelor.

132. În general, aceste angajamente trebuie concepute astfel încât să menţină separarea activităţii de cesionat de activităţile reţinute de întreprinderile implicate şi să asigure gestionarea acesteia ca activitate distinctă şi care poate fi vândută în cel mai bun interes al său, astfel încât să garanteze menținerea viabilității sale economice, valoarea sa de piață, competitivitatea sa și independența față de activitățile reținute de părți.

133. Întreprinderile implicate vor trebui să garanteze că toate activele activităţii de cesionat sânt menţinute conform bunelor practici de afaceri şi în contextul unei activităţi normale, precum şi că nu se efectuează acţiuni care ar putea avea un efect negativ important asupra acesteia. Se are în vedere menţinerea mijloacelor fixe, a *know-how*-ului şi a informaţiilor comerciale cu caracter confidenţial sau exclusiv, a clientelei şi a competenţelor tehnice şi comerciale ale angajaţilor. Întreprinderile implicate trebuie să menţină activitatea de cesionat în aceleaşi condiţii ca şi în perioada anterioară concentrării economice, să ofere suficiente resurse, precum capital sau o linie de credit, în continuarea planurilor de afaceri existente, să menţină aceleaşi funcţii administrative şi de conducere sau alţi factori relevanţi pentru menţinerea concurenţei în sectorul respectiv. Angajamentele trebuie să prevadă, pe de o parte, că întreprinderile implicate trebuie să ia toate măsurile rezonabile inclusiv instituirea unor stimulente adecvate pentru a încuraja totalitatea personalului important să rămână în cadrul activităţii şi, pe de altă parte, că întreprinderile implicate nu pot solicita sau transfera angajaţii către restul activităţilor reţinute.

134. Întreprinderile implicate trebuie să menţină activitatea separată de activităţile pe care le-au reţinut şi să garanteze că nu implică personalul principal al activităţii de cesionat în niciun fel în activităţile reţinute şi viceversa. În cazul în care activitatea de cesionat este o persoană juridică şi este necesară o separare în cadrul structurii acelei persoane juridice, drepturile de vot a întreprinderilor implicate, trebuie exercitate de mandatarul împuternicit cu monitorizarea aplicării angajamentelor, care trebuie să aibă şi competenţa de a înlocui membrii Consiliului de administraţie numiţi în numele întreprinderilor implicate. Din punct de vedere al informațiilor, întreprinderile implicate trebuie să protejeze activitatea de cesionat şi să ia toate măsurile necesare pentru a garanta că nu vor obţine niciun secret comercial sau nici o informaţie confidenţială. Orice documente sau informații confidențiale ale activității, obținute de părți înainte de adoptarea deciziei, trebuie înapoiate activității sau distruse.

135. În general, întreprinderile implicate, trebuie să numească un administrator împuternicit cu controlul separării activităților, cu competența necesară, împuternicit cu

gestionarea activității și punerea în aplicare a obligațiilor în materie de separare și autonomie. Administratorul împuternicit cu controlul separării activităților trebuie să acționeze sub supravegherea mandatarului împuternicit cu monitorizarea, care poate emite instrucțiuni pentru administratorul împuternicit cu controlul separării activităților. Angajamentele trebuie să prevadă că numirea trebuie să aibă loc de îndată după adoptarea deciziei și chiar înainte ca părțile să încheie concentrarea notificată. Întrucât părțile pot numi ele însele administratorul împuternicit cu controlul separării activităților, angajamentele trebuie să prevadă că mandatarul împuternicit cu monitorizarea îl poate destitui pe administratorul împuternicit cu controlul separării activităților în cazul în care acesta nu acționează conform angajamentelor sau în cazul în care periclitează punerea acestora în aplicare a acestora în timp util și în mod adecvat. Numirea ulterioară a unui nou administrator împuternicit cu controlul separării activităților trebuie aprobată de către mandatarul împuternicit cu monitorizarea.

Subsecțiunea 3.2. Etapele disocierii

136. Conform pct. 46 din Regulament, Consiliul Concurenţei poate accepta, în circumstanţe adecvate, că cesionarea unei activităţi care trebuie disociată de restul activităţilor întreprinderilor implicate poate fi considerată un angajament corespunzător. În aceste circumstanțe numai transferul unei activităţi viabile către un cumpărător care poate menţine şi dezvolta această activitate ca forţă competitivă activă pe piaţă va înlătura problemele de concurenţă identificate. Întreprinderile implicate trebuie să se angajeze să îndeplinească în perioada de tranziţie, prin intermediul unor obligaţii orientate către obţinerea unor rezultate, disocierea activelor care contribuie la activitatea cesionată. Întreprinderile implicate vor trebui să suporte costurile şi riscurile acestei disocieri în perioada de tranziţie.

137. Disocierea trebuie realizată de întreprinderile implicate sub supravegherea mandatarului și în cooperare cu administratorul împuternicit cu controlul separării activităților, în cazul în care Consiliul Concurenţei a solicitat numirea unui mandatar. Acele active şi acei membri ai personalului a căror utilizare este partajată între activitatea de cesionat şi celelalte activităţi rămase ale părților trebuie alocate activităţii de cesionat, în măsura în care acest lucru nu este exclus în cadrul angajamentelor. Alocarea activelor şi a personalului va fi monitorizată şi trebuie aprobată de mandatar. Procesul de disociere poate necesita o reconstituire, pentru activitate, a activelor sau funcţiilor deţinute, în situaţia în care acest lucru este necesar pentru a asigura viabilitatea şi competitivitatea activităţii de cesionat. Un exemplu îl constituie încetarea participării activității într-o rețea informatică centrală și instalarea unui sistem informatic separat pentru activitate. Principalele etape ale unui astfel de proces de disociere, precum şi funcţiile care trebuie reconstituite vor fi decise de la caz la caz şi prevăzute în angajamente.

138. În același timp, trebuie să se garanteze că viabilitatea afacerii de cesionat nu este afectată de măsurile în cauză. În perioada de tranziţie, întreprinderile implicate trebuie să menţină utilizarea activelor partajate şi trebuie să continue să furnizeze servicii activităţii de cesionat în aceeaşi măsură ca şi în trecut, atât timp cât activitatea în sine nu este încă viabilă ca activitate autonomă.

Subsecțiunea 3.3. Obligații specifice ale părților la procesul de cesionare

139. Pentru procesul de cesionare, angajamentele trebuie să prevadă că potenţialii cumpărători pot obţine suficiente informaţii despre activitatea cesionată, în funcţie de stadiul în care se află procedura. Scopul acestor prevederi este de a permite cumpărătorului să evalueze integral valoarea, anvergura şi potenţialul comercial al activităţii, precum şi să aibă acces direct la personalul acesteia.

140. Întreprinderile implicate trebuie să furnizeze rapoarte periodice privind cumpărătorii potenţiali şi evoluţia negocierilor. Cesionarea este pusă în aplicare numai după ce tranzacţia este încheiată, în situaţia în care titlul juridic a fost transferat cumpărătorului aprobat şi activele au fost efectiv transferate. La sfârșitul procesului, întreprinderile implicate trebuie să trimită Consiliului Concurenţei un raport final, prin care să confirme încheierea operaţiunii şi transferul activelor.

Secţiunea 4

Rolul mandatarului împuternicit cu cesionarea și rolul

mandatarului împuternicit cu monitorizarea

Subsecțiunea 4.1. Rolul mandatarului împuternicit cu monitorizarea

141. Întrucât Consiliul Concurenței nu poate fi implicat direct, în mod zilnic, în supravegherea punerii în aplicare a angajamentelor, părțile implicate trebuie să propună numirea unui mandatar care să monitorizeze respectarea angajamentelor de către părți, în special obligațiile care le revin în perioada de tranziție și în procesul de cesionare denumit *„mandatar împuternicit cu monitorizarea”*. Prin aceasta, părțile garantează eficacitatea angajamentelor propuse și permit Consiliului Concurenței să garanteze că modificarea concentrării economice notificate, în forma propusă de părți, va fi îndeplinită cu un grad suficient de certitudine.

142. Mandatarul împuternicit cu monitorizarea, sub supravegherea Consiliului Concurenţei, îşi îndeplineşte sarcinile şi verifică ca activitatea să fie gestionată şi menţinută în mod adecvat şi autonom în perioada de tranziţie. Consiliul Concurenţei poate prescrie orice măsură/sarcină/ordine și/sau instrucțiuni mandatarului împuternicit cu monitorizarea în vederea asigurării respectării angajamentelor, iar mandatarul poate propune întreprinderilor implicate orice măsuri pe care le consideră necesare pentru realizarea sarcinilor care îi revin. Cu toate acestea, întreprinderile implicate nu pot transmite nici o măsură/sarcină/ordine și/sau instrucțiune către mandatar fără aprobarea Consiliului Concurenţei.

143. Sarcinile mandatarului împuternicit cu monitorizarea se stabilesc în angajamente, iar atribuţiile şi competenţele vor fi stabilite în mandatul acestuia, care va fi încheiat între întreprinderile implicate şi mandatar. Sarcinile mandatarului împuternicit cu monitorizarea vor fi precizate într-un plan de lucru și vor începe îndată după emiterea deciziei de către Plenul Consiliului Concurenţei şi vor dura până la transferul efectiv al activităţii către cumpărătorul aprobat. Se pot distinge următoarele sarcini principale și neexclusive pe care mandatarul împuternicit cu monitorizarea va trebui să le îndeplinească sub supravegherea Consiliului Concurenței:

143.1. va supraveghea măsurile de salvgardare pentru activitatea de cesionat în cursul perioadei de tranziţie;

143.2. în cazurile de disociere, va monitoriza separarea activelor şi alocarea personalului între activitatea de cesionat şi activităţile reţinute de întreprinderile implicate, precum şi reconstituirea activelor şi funcţiilor activităţii care anterior au fost asigurate de către întreprinderile implicate;

143.3. va supraveghea eforturile întreprinderilor implicate de a găsi un cumpărător potenţial şi de a transfera activitatea. Va analiza progresele procesului de cesionare şi cumpărătorii potenţiali incluşi în proces. Acesta va verifica dacă cumpărătorii potenţiali primesc suficiente informaţii cu privire la activitate. După ce este propus un cumpărător, mandatarul împuternicit cu monitorizarea va trimite Consiliului Concurenţei o opinie motivată în care indică dacă respectivul cumpărător îndeplineşte cerinţele din angajamente privind cumpărătorul şi dacă activitatea este vândută în conformitate cu angajamentele. La sfârșitul procesului, mandatarul împuternicit cu monitorizarea trebuie să supravegheze transferul legal şi efectiv al activităţii către cumpărător şi să emită un raport final prin care să confirme transferul;

143.4. va acţiona ca punct de contact pentru orice solicitări provenite de la terţi, în special de la cumpărătorii potenţiali, în legătură cu angajamentele. Întreprinderile implicate vor informa terţii interesaţi, inclusiv orice cumpărători interesaţi, despre identitatea şi sarcinile mandatarului împuternicit cu monitorizarea. În eventualitatea unui dezacord între întreprinderile implicate şi terţi cu privire la aspectele stabilite în angajamente, mandatarul împuternicit cu monitorizarea va discuta aspectele în cauză cu întreprinderile implicate şi cu terţii şi va trimite raportul către Consiliul Concurenţei. Mandatarul împuternicit cu monitorizarea este obligat să păstreze confidenţialitatea oricăror secrete comerciale ale întreprinderilor implicate şi ale terţilor;

143.4. va raporta Consiliului Concurenţei aceste aspecte în cadrul unor rapoarte periodice privind respectarea angajamentelor şi va furniza rapoarte suplimentare la cererea Consiliului Concurenţei.

144. Angajamentele vor stabili în mod integral modalităţile prin care mandatarul împuternicit cu monitorizarea primeşte sprijin din partea întreprinderilor implicate şi cooperează cu acestea. Consiliul Concurenţei va supraveghea relaţia dintre întreprinderile implicate şi mandatar şi sub acest aspect. Mandatarul are acces la documentele primare, registrele contabile şi alte acte ale întreprinderilor implicate şi ale activităţii cesionate, documente care au legătură cu respectarea angajamentelor, în măsura în care şi atât timp cât acest lucru este relevant pentru punerea în aplicare a angajamentelor, mandatarul poate solicita sprijinul managerial şi administrativ al întreprinderilor implicate, va fi informat despre cumpărătorii potenţiali şi despre toate evoluţiile procesului de cesionare şi i se vor comunica informaţiile furnizate cumpărătorilor potenţiali. De asemenea, părțile remunerează mandatarul și permit mandatarului să numească consilieri, dacă acest lucru este oportun pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi revin în temeiul angajamentelor. Angajamentele vor permite Consiliului Concurenţei să comunice informațiile părților către mandatarul împuternicit cu monitorizarea pentru a permite acestuia să își îndeplinească sarcinile. Mandatarul împuternicit cu monitorizarea este obligat să păstreze

confidențialitatea acestor informații.

Subsecțiunea 4.2. Rolul mandatarului împuternicit cu cesionarea

145. Ca și în cazul mandatarului împuternicit cu monitorizarea, părțile trebuie să propună numirea unui mandatar împuternicit cu cesionarea, pentru punerea în practică a angajamentelor propuse de ele, și să permită Consiliului Concurenței să garanteze că modificarea concentrării economice notificate, în forma propusă de ele, va fi îndeplinită. În cazul în care întreprinderile implicate nu reușesc să găsească un cumpărător adecvat în cadrul primei faze de cesionare, acestea vor propune Consiliului Concurenţei numirea unui mandatar împuternicit cu cesionarea, pentru punerea în practică a angajamentelor propuse. Mandatarul împuternicit cu cesionarea va primi un mandat irevocabil şi exclusiv de a vinde activitatea, sub supravegherea Consiliului Concurenţei, în cadrul unui anumit termen-limită, fără cerinţa unui preţ minim unui cumpărător adecvat. Angajamentele vor permite mandatarului împuternicit cu cesionarea să includă în contractul de vânzare-cumpărare termenii şi condiţiile pe care le consideră adecvate în vederea unei vânzări rapide, în special declaraţiile, garanţiile şi despăgubirile uzuale. Vânzarea activităţii de către mandatarul împuternicit cu cesionarea este supusă aprobării prealabile a Consiliului Concurenţei în acelaşi mod ca şi vânzarea de către întreprinderile implicate.

146. Angajamentele vor dispune că întreprinderile implicate sprijină şi informează mandatarul împuternicit cu cesionarea şi cooperează cu acesta în acelaşi mod ca şi cel prevăzut pentru mandatarul împuternicit cu monitorizarea. În vederea cesionării, întreprinderile implicate trebuie să acorde mandatarului împuternicit cu cesionarea o procură specială completă, care să acopere toate etapele cesionării.

Subsecțiunea 4.3. Aprobarea mandatarului şi a mandatului acestuia

147. În funcţie de angajament, mandatarul împuternicit cu monitorizarea poate fi aceeaşi persoană sau instituţie care îndeplineşte misiunea de mandatar împuternicit cu cesionarea. Întreprinderile implicate vor propune unul sau mai mulți mandatari potențiali Consiliului Concurenței, inclusiv totalitatea condițiilor mandatului și o prezentare a planului de lucru. Este esențial ca mandatarul împuternicit cu monitorizarea să își intre în atribuții de îndată după adoptarea deciziei Consiliului Concurenței. În acest sens, întreprinderile implicate trebuie să propună un mandatar de îndată după adoptarea deciziei Consiliului Concurenței și angajamentele trebuie să prevadă că operațiunea de concentrare economică notificată poate fi pusă în aplicare numai după numirea mandatarului împuternicit cu monitorizarea şi aprobarea acestuia de către Consiliul Concurenţei. În general, angajamentele trebuie să prevadă că mandatarul împuternicit cu monitorizarea este propus în termen de 14 zile de la data deciziei.

148. În situația mandatarului împuternicit cu cesionarea, acesta trebuie să fie numit cu cel puțin cu 30 de zile înainte de sfârșitul primei faze de cesionare, astfel încât mandatul său să poată intra în vigoare la începutul fazei de intervenție a mandatarului împuternicit cu cesionarea.

149. Ambele tipuri de mandatar vor fi numite de întreprinderile implicate pe baza unui mandat încheiat între întreprinderile implicate şi mandatar. Numirea şi mandatul sunt

supuse aprobării Consiliului Concurenţei, care va avea competenţa exclusivă a alegerii mandatarului şi care va evalua dacă respectivul candidat este adecvat pentru realizarea sarcinilor acelui caz. Mandatarul trebuie să fie independent faţă de Consiliul Concurenţei, de întreprinderile implicate şi să deţină calificările necesare îndeplinirii mandatului său și să nu fie sau să nu devină obiectul unui conflict de interese.

150. Consiliul Concurenței va evalua competențele necesare ale mandatarului în lumina cerințelor cazului, inclusiv zona geografică și sectorul implicat. Misiunea de mandatar împuternicit cu monitorizarea angajamentelor poate fi îndeplinită de societăţile de audit, companiile de consultanţă, de persoane care au experienţă în sectorul respectiv, în cazul în care aceste persoane dispun de capacităţile şi resursele necesare pentru a îndeplini sarcinile în cauză. Rolul de mandatar împuternicit cu cesionarea poate fi îndeplinit de către entitățile din sectorul financiar, cum ar fi firmele de investiții sau alte entități specializate. Consiliul Concurenţei nu va accepta ca mandatari persoane sau instituții care sunt în același timp auditorii întreprinderilor implicate sau consilierii acestora în procesul de cesionare. Independența mandatarului este crucială pentru a permite acestuia să își îndeplinească în mod adecvat rolul de monitorizare a angajamentelor de către părți în numele Consiliului Concurenței, precum și pentru a asigura credibilitatea mandatarului față de terți. Cu toate acestea, nu apar conflicte de interese din relațiile mandatarului cu părțile în cazul în care aceste relații nu afectează obiectivitatea și independența mandatarului în îndeplinirea sarcinilor sale. Întreprinderilor implicate le revine responsabilitatea de a furniza Consiliului Concurenţei informaţiile adecvate pentru ca acesta să verifice dacă mandatarul îndeplineşte aceste cerinţe. Numirea mandatarului după aprobarea de către Consiliul Concurenţei este irevocabilă, cu excepţia cazului în care mandatarul este înlocuit cu aprobarea sau la cererea Consiliului Concurenţei.

151. Mandatul mandatarului trebuie să definească atribuţiile astfel cum au fost specificate în angajamente şi să includă toate dispoziţiile necesare pentru a-i permite mandatarului să îşi îndeplinească sarcinile, în condiţiile angajamentelor acceptate de Consiliul Concurenţei. Întreprinderile implicate sunt responsabile de remunerarea mandatarului, în condiţiile mandatului, iar sistemul de remunerare trebuie să nu conducă la afectarea independenţei şi eficienţei mandatarului în exercitarea mandatului. Consiliul Concurenței aprobă desemnarea unui mandatar numai în măsura în care acesta este însoțit de un mandat corespunzător. În cazurile justificate, Consiliul Concurenței poate face publică identitatea mandatarului, precum și un rezumat al atribuțiilor acestuia.

152. În cazul în care angajamentele specifice, cu asigurarea respectării cărora a fost împuternicit mandatarul, au fost puse în aplicare, și anume, atunci când titlul legal pentru activitatea cesionată și activele au fost transferate efectiv cumpărătorului și anumite acorduri specifice, care pot continua și ulterior cesionării, au fost îndeplinite, mandatul prevede posibilitatea mandatarului de a cere Consiliului Concurenței eliberarea sa de orice alte responsabilități. Cu toate acestea, chiar și în cazul în care această eliberare a fost acordată, Consiliul Concurenței poate cere ca mandatarul să fie numit din nou în funcție, în cazul în care aceasta constată ulterior că angajamentele în cauză nu au fost puse în aplicare integral și în mod corespunzător.

Secţiunea 5

Obligaţiile întreprinderilor implicate după punerea în aplicare a cesionării

153. Angajamentele trebuie să prevadă faptul că, în decursul unei perioade de zece ani după emiterea unei decizii privind compatibilitatea operaţiunii de concentrare economică cu mediul concurenţial, Consiliul Concurenţei poate solicita informaţii de la întreprinderile implicate.

154. Acest lucru va permite Consiliului Concurenţei să monitorizeze punerea în aplicare efectivă a angajamentelor.

Secțiunea 6

Punerea în aplicare a angajamentelor

155. Principiile cu privire la punerea în aplicare a angajamentelor de cesionare pot fi aplicate în aceeaşi măsură şi altor tipuri de angajamente în situaţia în care aceste angajamente trebuie puse în aplicare după decizia Plenului Consiliului Concurenţei. Cu titlu de exemplu, în situația în care se prevede că beneficiarul unei licențe este supus aprobării de către Consiliul Concurenței, devin aplicabile, prin analogie, considerentele referitoare la aprobarea cumpărătorului. Având în vedere diversitatea semnificativă a angajamentelor care nu presupun cesionarea, nu pot fi stabilite cerințe generale și exhaustive privind punerea în aplicare a acestora.

156. Cu toate acestea, ținând cont de durata semnificativă a angajamentelor de altă natură decât cesionarea, precum și complexitatea frecventă a acestora, asemenea angajamente necesită, de regulă, un efort substanțial de monitorizare, precum și instrumente de supraveghere specifice, pentru a permite Consiliului Concurenței să constate că acestea sunt puse efectiv în aplicare. În consecință, Consiliul Concurenței va solicita, în mod frecvent, implicarea unui mandatar împuternicit cu supravegherea punerii în aplicare a angajamentelor, precum și instituirea mecanism rapid de soluționare a litigiilor, menit să ofere gestionarea eficientă a litigiilor și să permită aplicarea angajamentelor chiar de către participanții de pe piață. În asemenea circumstanțe, mandatarul va monitoriza punerea în aplicare a angajamentelor dar va putea să ia parte și la procedura de soluționare a litigiilor în vederea finalizării acesteia într-o perioadă scurtă de timp.

anexa nr.1

anexa nr.2

Anexa nr. 2

la Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței

nr. 14/2026

REGULAMENTUL

privind angajamentele propuse de către întreprinderi sau

asocierile de întreprinderi în cazul practicilor anticoncurențiale

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

1. Regulamentul privind angajamentele propuse de către întreprinderi sau asocierile de întreprinderi în cazul practicilor anticoncurențiale (în continuare – *Regulament*) stabilește procedura de inițiere a discuțiilor privind angajamentele, tipurile de angajamente, condițiile de acceptare a angajamentelor, evaluarea angajamentelor, termenele și procedura pentru acceptarea angajamentelor propuse de întreprinderi sau asocieri de întreprinderi (în continuare – *întreprinderi*) în cazul practicilor anticoncurențiale, precum și respingerea angajamentelor. În sensul prezentului Regulament prin practici anticoncurențiale se înțelege un acord anticoncurențial sau un abuz de poziție dominantă.

2. Conform art. 571 din Legea concurenței nr.183/2012 (în continuare – *Legea nr.183/2012*), întreprinderile pot să propună angajamente menite să răspundă preocupărilor în materie de concurență identificate de către Consiliul Concurenței. În cazul în care acceptă aceste angajamente, Plenul Consiliului Concurenței adopta o decizie care conferă acestor angajamente caracter obligatoriu pentru părțile la procedură.

3. Scopul prezentului Regulament este de a prevedea mecanismul de asumare și acceptare a angajamentelor propuse de întreprinderi în cadrul investigațiilor privind practici anticoncurențiale, prin care se intenționează să se impună încetarea încălcării în vederea înlăturării situației care a condus la inițierea unei investigații.

4. Acceptarea angajamentelor urmărește înlăturarea preocupărilor în materie de concurență identificate de către Consiliul Concurenței în cadrul investigației. Prin acceptarea de angajamente sunt urmărite obiective, precum asigurarea respectării regulilor de concurenţă, împiedicarea posibilităţii repetării unor astfel de practici anticoncurenţiale, îmbunătăţirea mediului concurenţial şi realizarea unei economii de procedură, prin reducerea duratei şi a costurilor aferente unei investigaţii.

5. Prevederile prezentului Regulament se aplică întreprinderilor vizate de investigațiile inițiate de Consiliul Concurenței, precum și altor părți terțe.

6. Prezentul Regulament se aplică în cadrul investigațiilor ce vizează acordurile anticoncurențiale şi abuzul de poziţie dominantă, atunci când este posibilă încetarea unei încălcări prin restabilirea rapidă a mediului concurenţial normal.

7. Consiliul Concurenței nu aplică procedura de angajamente în cazul investigațiilor ce vizează cartelurile care fac obiectul politicii de clemență.

8. Principala diferența dintre o decizie de constatare a unei încălcări și o decizie privind angajamentele este că prima cuprinde o constatare a unei încălcări, în timp ce a doua conferă caracter obligatoriu angajamentelor propuse de întreprinderi, fără să concluzioneze că a avut loc sau are loc în continuare o încălcare. O decizie privind angajamentele conchide că nu mai există temei pentru o acțiune din partea Consiliului Concurenței în acest sens. Iar printr-o decizie adoptată în temeiul art. 65 alin. (1) lit. b) din

Legea nr. 183/2012, Consiliul Concurenței poate să impună întreprinderilor măsuri corective și/sau amenzi care sunt necesare pentru a pune capăt încălcării.

9. Procedura de angajamente prevăzută la art. 571 din Legea nr. 183/2012 face parte din etapa de investigare, iar desfăşurarea discuţiilor privind angajamentele propuse de întreprinderi nu suspendă desfăşurarea investigaţiei. Cererile întreprinderilor privind aplicarea la angajamente și/sau documentele furnizate în scopul procedurii privind angajamentele nu pot fi folosite în cadrul investigației.

10. Noțiunile utilizate în prezentul Regulament sunt definite în sensul Legii nr. 183/2012, actelor normative ale Consiliului Concurenței și instrumentelor de interpretare ale Uniunii Europene.

Capitolul II

CONDIȚIILE DE BAZĂ ȘI DE FORMĂ PENTRU ACCEPTAREA ANGAJAMENTELOR.

Secțiunea 1. Condițiile de bază pentru acceptarea angajamentelor

11. Consiliul Concurenței acceptă doar angajamentele care, cel puțin, înlătură situația care a condus la inițierea investigației și care contribuie, suplimentar, la protejarea mediului concurențial. Angajamentele trebuie să elimine în întregime problemele de concurență și să fie complete, eficiente și să poată fi puse în aplicare în mod efectiv. Eficacitatea angajamentelor va fi apreciată prin prisma capacității acestora de a rezolva problemele de concurență identificate. Angajamentele trebuie să prezinte un grad de certitudine suficient privind punerea lor în aplicare. Punerea în aplicare și/sau monitorizarea angajamentelor nu trebuie să prezinte dificultăți.

12. Angajamentele trebuie să fie relevante și proporționale pentru a soluționa problemele de concurență identificate. Pot fi considerate ca fiind relevante și acele angajamente a căror îndeplinire facilitează realizarea altor angajamente propuse.

13. Aprecierea îndeplinirii condițiilor prevăzute la pct. 11-12 se va realiza în funcție de circumstanțele specifice fiecărui caz. Plenul Consiliului Concurenței ia în considerare toți factorii relevanți referitor la angajamentele propuse: tipul, amploarea și aria de aplicare a angajamentelor propuse, folosind ca termeni de referință structura și caracteristicile distinctive ale pieței pe care apar problemele de concurență, inclusiv poziția întreprinderilor implicate și a altor întreprinderi pe piață.

14. Deciziile privind angajamentele nu sunt adecvate în cazurile în care Consiliul Concurenței consideră că natura încălcării impune aplicarea unei amenzi.

15. Consiliul Concurenței are libertatea să decidă dacă acceptă sau nu angajamentele propuse de întreprinderi. În lumina principiului proporționalității, Consiliul Concurenței verifică dacă angajamentele propuse sunt suficiente pentru protecția concurenței și

aplicarea acestora conduce la înlăturarea preocupărilor în materie de concurență identificate și dacă acestea nu depășesc în mod vădit ceea ce este necesar pentru a răspunde acestor preocupări, luând în considerare interesele legitime ale terților.

16. Consiliul Concurenței nu este obligat să compare angajamentele voluntare cu măsurile pe care le-ar putea impune în temeiul art.41 alin.(1) lit.l) și art. 65 alin. (2) din Legea nr. 183/2012 și nici să considere disproporționate angajamentele care sunt mai stricte decât aceste măsuri.

Secțiunea 2. Condiții de formă

a angajamentelor

17. Angajamentele sunt propuse pe bază voluntară de către întreprinderi, acestea au libertatea de a decide cu privire la natura, conținutul și durata angajamentelor pe care le propun în vederea înlăturării situației care a determinat inițierea investigației. Utilizarea angajamentelor se limitează la situațiile în care este evident că intervenția întreprinderilor, prin asumarea voluntară de angajamente și prin punerea acestora în practică, conduce la restabilirea rapidă și durabilă a mediului concurențial.

18. Pentru a fi luate în considerare, angajamentele trebuie să îndeplinească cel puțin următoarele condiții de formă:

18.1 să fie prezentate în scris și să fie semnate de o persoană autorizată corespunzător în acest sens. În cazul în care aplicarea și/sau monitorizarea angajamentelor propuse presupune participarea unor terți, propunerea va fi însoțită de contractele încheiate între întreprinderea care formulează angajamentele și terții în cauză;

18.2 să fie prezentate în perioada stabilită conform pct. 38;

18.3 să reprezinte o ofertă fermă, neechivocă, precisă, completă, necondiționată și irevocabilă. Propunerea trebuie să fie suficient de detaliată, astfel încât să permită Consiliului Concurenței realizarea unei evaluări complete;

18.4 să cuprindă explicații cu privire la modul în care ansamblul angajamentelor și fiecare dintre acestea permite înlăturarea situației care a condus la inițierea investigației;

18.5 să cuprindă detalii cu privire la mecanismul de monitorizare propus de părți, atunci când este cazul;

18.6 să fie însoțită de o versiune neconfidențială a propunerii de angajamente, necesară pentru consultarea de către Consiliul Concurenței a terților interesați, în cazul în care conține informații confidențiale. Versiunea neconfidenţială a angajamentelor trebuie să permită terţilor să evalueze complet viabilitatea şi eficacitatea angajamentelor propuse în vederea eliminării problemelor de concurenţă.

Capitolul III

PROCEDURA PENTRU EVALUAREA ȘI ACCEPTAREA ANGAJAMENTELOR.

TIPURI DE ANGAJAMENTE

Secțiunea 1. Inițierea și desfășurarea discuțiilor privind propunerile de angajamente

19. Întreprinderile pot contacta, în scris, în orice moment Consiliul Concurenței, după ce au luat cunoștință de inițierea investigației, însă cel târziu până la adoptarea deciziei Plenului, pentru a verifica în ce măsură Consiliul Concurenței are intenția să continue investigația în vederea adoptării unei decizii privind angajamentele.

20. Având în vedere scopul principal urmărit prin angajamente, și anume restabilirea rapidă a mediului concurențial, angajamentele vor fi acceptate cu atât mai ușor cu cât acestea sunt formulate mai devreme după inițierea investigației, de regulă, în termen de 6 luni din data de la care părțile au fost informate în legătură cu inițierea investigației.

21. Consiliul Concurenței încurajează întreprinderile să își manifeste cât mai curând posibil interesul pentru purtarea de discuții privind angajamentele.

22. În cazul în care consideră oportun să examineze disponibilitatea întreprinderilor investigate de a propune angajamente, Consiliul Concurenței transmite acestora o solicitare în acest sens, prin care stabilește un termen de cel puțin 15 zile lucrătoare în care să își exprime, în scris, intenția privind formularea de angajamente.

23. Intenția de a înainta angajamente se depune în baza Formularului de cerere privind intenția de a se angaja în discuții privind angajamentele, conform anexei. Cererea prin care întreprinderile își manifestă interesul de a se angaja în discuții privind acceptarea de angajamente trebuie să fie însoțită de o prezentare sintetică a angajamentelor formulate în funcție de indiciile Consiliului Concurenței, în baza cărora a fost inițiată investigația. Aceste angajamente vor fi dezvoltate ulterior pe parcursul procedurii.

24. În termen de maximum 60 de zile lucrătoare de la primirea intenției de înaintare a angajamentelor, Consiliul Concurenței decide dacă pot fi sau nu inițiate discuții cu privire la angajamentele înaintate de către acestea.

25. În cazul în care investigația vizează două sau mai multe întreprinderi, iar Consiliul Concurenței a fost contactat doar de o singură întreprindere sau de câteva din întreprinderile vizate în vederea inițierii discuțiilor în privința angajamentelor, Consiliul Concurenței, în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea intenției de a înainta angajamente, informează celelalte întreprinderi cu privire la acest fapt.

26. Dacă nu toate întreprinderile vizate își exprimă disponibilitatea de a formula angajamente, în termenul indicat, Plenul Consiliului Concurenței, în funcție de circumstanțe, poate decide:

26.1 că este oportună inițierea discuțiilor privind acceptarea angajamentelor din partea unei singure întreprinderi sau mai multor din întreprinderile vizate, dacă va stabili că prin adoptarea unei decizii de acceptare de angajamente ar putea fi atins scopul acestor angajamente. Față de întreprinderile care nu își exprimă disponibilitatea de a formula

angajamente se va continua acțiunile procedurale ce se impun ca urmare a inițierii investigației;

26.2 că nu este oportună inițierea discuțiilor privind acceptarea angajamentelor din partea unei singure întreprinderi sau mai multor din întreprinderile vizate, dacă va stabili că prin adoptarea unei decizii de acceptare de angajamente nu ar putea fi atins scopul acestor angajamente.

27. Scopul angajamentelor nu poate fi atins prin emiterea unei decizii de acceptare de angajamente din partea unei singure întreprinderi sau mai multor din întreprinderile vizate, dacă punerea în aplicare a angajamentelor depinde de voința altor întreprinderi vizate de investigație care, fiind informate despre posibilitatea de a formula angajamente, și-au exprimat dezinteresul pentru inițierea unor astfel de discuții.

28. În cazul când întreprinderea investigată și-a exprimat în scris intenția de a înainta angajamente, Consiliul Concurenței va realiza o evaluare preliminară a problemelor concurențiale și a oportunității de a intra în discuții privind acceptarea de angajamente.

29. Înainte de emiterea evaluării preliminare, în termen de maximum 60 de zile lucrătoare de la primirea intenției de înaintare a angajamentelor, Consiliul Concurenței poate organiza, o singură dată, la solicitarea părților sau din oficiu, o întâlnire prealabilă de analiză a situației curente în care să fie detaliate și explicate preocupările legate de concurență generate de practica anticoncurențială ce face obiectul investigației.

30. În cazul în care în practica anticoncurențială ce face obiectul investigației sunt implicate două sau mai multe întreprinderi, Consiliul Concurenței organizează întâlniri separate.

31. Dacă două sau mai multe întreprinderi investigate fac parte din același grup de întreprinderi, acestea pot participa la o întâlnire comună sau își pot desemna un reprezentant comun care să le reprezinte interesele.

32. Atunci când Plenul apreciază că, în cauza supusă investigației, nu este oportună inițierea de discuții privind angajamentele, Consiliul Concurenței va comunica întreprinderilor motivele acestei aprecieri în termen de 3 zile lucrătoare de la data pronunțării.

33. În cazul respingerii de către Consiliul Concurenței, pe considerente de oportunitate în temeiul pct. 32, a solicitării întreprinderii investigate de a se angaja în discuții cu privire la angajamente, aceasta nu mai are dreptul de a solicita ulterior inițierea unor discuții privind oferirea de angajamente, cu excepția situației în care s-au produs schimbări semnificative pe piață care justifică o nouă solicitare, caz în care întreprinderea mai poate solicita, o singură dată, inițierea discuțiilor privind oferirea de angajamente.

Secțiunea 2. Evaluarea preliminară

34. Odată ce Consiliul Concurenței s-a convins de voința reală a întreprinderilor de a propune angajamente care răspund în mod eficient preocupărilor sale în materie de concurență, se emite o evaluarea preliminară. Evaluarea preliminară rezumă principalele

fapte ale cazului și identifică preocupările în materie de concurență care ar justifica luarea unei decizii prin care se solicită încetarea încălcării. Plenul se pronunță asupra oportunității inițierii discuțiilor privind acceptarea angajamentelor și desemnează angajații care vor reprezenta Consiliul Concurenței în discuții.

35. Evaluarea preliminară constituie punctul de plecare de la care părțile vor putea formula angajamente adecvate care să răspundă preocupărilor în materie de concurență exprimate de Consiliul Concurenței sau vor putea defini mai bine angajamentele discutate anterior.

36. Se acceptată angajamente chiar dacă raportul de investigație a fost deja trimis părților. În acest caz, raportul de investigație îndeplinește cerințele unei evaluări preliminare, întrucât conține un rezumat al principalelor fapte și o evaluare a preocupărilor în materie de concurență identificate.

37. Consiliul Concurenței sau întreprinderea (întreprinderile) în cauză pot decide în orice moment în timpul procedurii privind angajamentele să pună capăt discuțiilor. În acest caz, Consiliul Concurenței continuă investigația. Consiliul Concurenței va informa în scris întreprinderile despre acest fapt.

Secțiunea 3. Comunicarea angajamentelor

38. Părțile vor avea la dispoziție 30 de zile de la primirea evaluării preliminare pentru a-și prezenta în mod oficial angajamentele, cu excepția cazului în care întreprinderile vizate nu au consimțit altfel. În cazul în care părțile au primit raportul de investigație și decid ulterior să propună angajamente, termenul pentru transmiterea observațiilor asupra raportului de investigație nu va fi prelungit.

39. Părțile pot propune angajamente de natură comportamentală sau structurală care răspund în mod adecvat preocupărilor în materie de concurență identificate. Pentru a obține un rezultat optim, angajamentele structurale pot fi combinate cu cele comportamentale. Angajamentele care nu răspund în mod corespunzător acestor preocupări nu vor fi acceptate de Consiliul Concurenței.

40. Angajamentele comportamentale reprezintă o obligație asumată de întreprinderi de a adopta un anumit comportament pe piață în raport cu terții. Angajamentele comportamentale sunt pozitive atunci când reprezintă o obligație de a se comporta într-o anumită manieră și negative atunci când presupun o obligație de a se abține de la un anumit comportament. Angajamentele comportamentale au caracter flexibil, având posibilitatea de a fi ajustate în funcție de circumstanțele specifice fiecărui caz. Angajamentele comportamentale, care depind și de acțiunea unor terți, sunt angajamente cu un nivel de certitudine redus și nu pot fi acceptate ca angajamente de sine stătătoare decât dacă părțile prezintă în scris acordul necondiționat al respectivului terț.

41. Angajamentele structurale produc o modificare imediată și definitivă în structura pieței și nu necesită o monitorizare pe termen mediu sau lung.

42. Angajamentele trebuie să fie lipsite de ambiguități și direct aplicabile. În cazul în care este necesar, poate fi numit un mandatar însărcinat cu monitorizarea și/sau cu

cesionarea, care să ajute Consiliul Concurenței să asigure punerea în aplicare a angajamentelor. Atunci când angajamentele nu pot fi puse în aplicare fără acordul părților terțe, cum ar fi în cazul în care o parte terță care nu ar fi un cumpărător adecvat conform angajamentelor beneficiază de un drept de preempțiune, întreprinderea trebuie să prezinte probe privind acordul părții terțe respective.

43. Prezentarea de angajamente nu înseamnă neapărat că părțile sunt deacord cu evaluarea preliminară a Consiliului Concurenței. Consiliul Concurenței nu va folosi angajamentele propuse pentru probarea unei decizii ulterioare de constatare a practicii anticoncurențiale.

44. După primirea angajamentelor propuse, Consiliul Concurenței analizează dacă acestea respectă condițiile de formă prevăzute la pct. 18. Dacă propunerea de angajamente nu respectă aceste condiții, cu excepția celei prevăzute la subpct. 18.2, Consiliul Concurenței informează întreprinderea privind neajunsurile depistate și îi acorda dreptul de a înlătura aceste neajunsuri într-un termen care nu poate depăși 30 de zile.

45. În cazul în care propunerea de angajamente nu a fost prezentată în termenul stabilit de către Consiliul Concurenței sau întreprinderea nu a înlăturat în termenul indicat neajunsurile depistate, Consiliul Concurenței informează în scris, în termen de 3 zile lucrătoare, întreprinderea cu privire la respingerea angajamentelor și va continua investigația.

Secțiunea 4. Testul de piață

46. Consiliul Concurenței trebuie să efectueze un test de piață cu privire la angajamentele propuse înainte de a le conferi caracter obligatoriu printr-o decizie. Consiliul Concurenței nu va efectua un test de piață decât în cazul în care consideră că angajamentele propuse prima facie răspund preocupărilor în materie de concurență identificate.

47. Consiliul Concurenței va publica pe site-ul web oficial un comunicat în care va prezenta un rezumat concis al cazului, precum și conținutul principal al angajamentelor sau al acțiunii viitoare propuse, respectând obligația de păstrare a secretului profesional, precum și textul integral al angajamentelor, cu luarea în considerare a interesului legitim al întreprinderilor privind protecția secretelor comerciale. Pentru a asigura o mai mare transparență a procesului, Consiliul Concurenței va publica, de asemenea, un comunicat de presă în care va prezenta elementele esențiale ale cazului și angajamentele propuse.

48. Rezumatul cazului trebuie să fie întocmit astfel încât să permită terților să înțeleagă elementele esențiale ale angajamentelor și modul în care acestea sunt destinate pentru a răspunde îngrijorărilor concurențiale identificate de Consiliul Concurenței. Consiliul Concurenței, în temeiul art. 54 din Legea nr. 183/2012, poate solicita persoanelor fizice și/sau juridice să prezinte observații cu privire la angajamentele propuse.

49. În cazul în care investigația a fost inițiată în baza unei plângeri, Consiliul Concurenței va informa, în acest stadiu, autorul plângerii cu privire la testul de piață și îl invită să prezinte observații. În mod similar, părțile terțe admise la procedură sunt

informate și invitate să prezinte observații. Consiliul Concurenței este liber să decidă dacă este oportun să organizeze sau nu întâlniri tripartite cu părțile și cu autorul plângerii și/sau cu părțile terțe admise.

50. Consiliul Concurenței poate organiza întâlniri cu participanții la piața relevantă în privința angajamentelor propuse la cererea scrisă a acestora până la expirarea termenului de prezentare a observațiilor.

51. Părțile terțe interesate sunt invitate să își prezinte observațiile într-un termen stabilit de Consiliul Concurenței, care nu poate fi de mai mic de 30 de zile.

52. Consiliul Concurenței poate să trimită documentul privind testul de piață altor părți care pot fi eventual interesate de rezultatul cazului, de exemplu asociațiile de consumatori.

53. După primirea răspunsurilor la testul de piață, Consiliul Concurenței poate organiza cu părțile o întâlnire de analiză a situație curente. Consiliul Concurenței va informa părțile cu privire la esența răspunsurilor primite.

54. În cazul în care Plenul Consiliului Concurenței consideră, pe baza rezultatelor testului de piață și a oricăror alte informații disponibile, că nu s-a răspuns preocupărilor în materie de concurență identificate sau că se impun modificări în textul angajamentelor pentru a asigura eficacitatea acestora, acest lucru va fi adus la cunoștința întreprinderilor care propun angajamentele respective.

55. În cazul în care sunt dispuse să răspundă problemelor identificate de către Consiliul Concurenței, întreprinderile trebuie să prezinte o versiune modificată a angajamentelor, în termenul stabilit care nu va depăși 30 de zile.

56. În cazul în care versiunea modificată a angajamentelor afectează natura sau sfera de aplicare a angajamentelor, se va realiza un nou test de piață.

57. În cazul în care întreprinderile nu sunt dispuse să prezinte o versiune modificată a angajamentelor atunci când au obligația să facă acest lucru în lumina evaluării de către Consiliul Concurenței a rezultatului testului de piață, în termenul stabilit, Consiliul Concurenței va considera că acestea au renunțat la posibilitatea înaintării de angajamente și va continua acțiunile procedurale ce se impun ca urmare a inițierii investigației.

Secțiunea 5.

Decizia privind acceptarea angajamentelor

58. Dacă se stabilește că angajamentele propuse sunt suficiente pentru protecția concurenței și aplicarea acestora conduce la înlăturarea problemei ce a determinat inițierea investigației, Plenul Consiliului Concurenței, în temeiul art. 41 alin. (1) lit. k) și art. 571 alin. (4) lit.a) din Legea nr.183/2012 va adopta o decizie prin care conferă forță obligatorie angajamentelor propuse de întreprinderi și va înceta investigația cazului, constatând că nu mai există temeiuri pentru acțiunea Consiliului Concurenței. Decizia Plenului poate fi adoptată pe o durată determinată şi poate concluziona, fără audierea părţilor implicate.

59. În cazul în care primește o plângere privind o situație soluționată prin decizia de acceptare a angajamentelor, Consiliul Concurenței va respinge plângerea pe motivul că nu mai există temeiuri pentru acțiune.

60. Decizia privind acceptarea angajamentelor trebuie să descrie angajamentele propuse de întreprindere și să explice modul în care angajamentele ar rezolva problemele de concurență identificate și sunt suficiente pentru protecția concurenței.

61. Decizia privind acceptarea angajamentelor va specifica perioada pentru care întreprinderea este obligată de a aplica angajamentele. Obligația întreprinderii de a respecta angajamentele încetează la data expirării perioadei indicate în decizia privind acceptarea angajamentelor, în cazul în care obligațiile asumate au fost îndeplinite.

62. Decizia privind acceptarea angajamentelor se comunică întreprinderii în termenul prevăzut la art. 65 din Legea nr. 183/2012.

63. Consiliul Concurenței respinge angajamentele și continuă acțiunile procedurale ce se impun ca urmare a inițierii investigației, dacă angajamentele nu întrunesc condițiile prevăzute la art. 571 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 183/2012, dacă identifică dificultăți de punere în aplicare a angajamentelor propuse sau de monitorizare a îndeplinirii acestora. Această soluție a Consiliului Concurenței este comunicată în scris întreprinderii care a propus angajamente.

64. În cazul în care Consiliul Concurenței respinge angajamentele, va comunica în scris întreprinderii cu privire la motivele respingerii propunerii de angajamente şi la continuarea procedurii de investigaţie.

65. Durata maximă a procedurii de angajamente, între data la care părţile sunt informate cu privire la acceptarea propunerilor de intrare în discuții și până la adoptarea unei decizii în acest sens, nu va putea depăși 12 luni. O prelungire a acestui termen poate avea loc numai în situații justificate.

Capitolul IV

MONITORIZAREA ÎNDEPLINIRII

ANGAJAMENTELOR

66. Consiliul Concurenței monitorizează îndeplinirea de către întreprindere a angajamentelor acceptate prin decizia Plenului, potrivit prevederilor art. 571 alin. (5) din Legea nr. 183/2012.

67. Angajamentele asumate de întreprinderi pot include, pe cheltuiala proprie a întreprinderilor în cauză, numirea unui sau mai multor mandatari independenți care să asiste Consiliul Concurenței în activitatea de supraveghere a respectării angajamentelor de către părți sau care să pună în aplicare angajamentele. Mandatarii împuterniciți cu monitorizarea angajamentelor pot fi numiți de părți, după ce se obține aprobarea Consiliului Concurenței sau de către Consiliul Concurenței. Mandatarii își îndeplinesc atribuțiile sub supravegherea Consiliului Concurenței.

68. Detaliile referitor la mecanismul de monitorizare vor fi incluse în decizia de acceptare a angajamentelor, iar detaliile acestui mecanism vor fi specificate în contractul de monitorizare, aprobat de Consiliul Concurenței și în instrucțiunile ulterioare ale acestuia către agentul de monitorizare.

69. Monitorizarea va cuprinde acțiunile de urmărire a îndeplinirii angajamentelor, prin efectuarea de verificări periodice, solicitări de informații și documente, precum și întreprinderea oricăror acțiuni considerate necesare de către Consiliul Concurenței, în vederea respectării fiecărui angajament.

70. Misiunea de mandatar împuternicit cu monitorizarea angajamentelor poate fi îndeplinită de companiile de consultanță, societățile de audit, de persoane care au experiență în sectorul respectiv, în cazul în care aceste persoane dispun de capacitățile și resursele necesare pentru a îndeplini sarcinile în cauză. Mandatarul trebuie să fie independent față de Consiliul Concurenței, de întreprinderile implicate și să dețină calificările și cunoștințele necesare îndeplinirii mandatului său.

71. Atribuțiile și competențele mandatarului vor fi detaliate în contractul de mandat încheiat între întreprinderea care și-a asumat angajamente și mandatar. Consiliul Concurenței va examina și aproba termenii contractului de mandat. Remunerarea mandatarului revine în sarcina întreprinderii care și-a asumat angajamente. Părțile nu pot emite nici o instrucțiune către mandatar fără aprobarea Consiliului Concurenței. Mandatarul împuternicit de a monitoriza va păstra confidențialitatea secretului comercial și a altor informații confidențiale ale părților și ale terților.

72. Mandatarul va transmite Consiliului Concurenței rapoarte periodice (lunare, trimestriale, semestriale sau anuale) privind îndeplinirea angajamentelor precum și alte informații și/sau rapoarte care au legătură cu respectarea angajamentelor, în modul stabilit de Plenul Consiliului Concurenței.

73. Monitorizarea se va desfășura pe toată perioada prevăzută în decizia privind angajamentele, fiind finalizată printr-un raport de monitorizare ce va fi prezentat Consiliului Concurenței.

Capitolul V

SANCȚIUNI

74. Neîndeplinirea angajamentelor asumate prin decizia Plenului Consiliului Concurenței de acceptare a angajamentelor este sancționată în conformitate cu art. 71 lit. d) și art. 76 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 183/2012.

75. Plenul Consiliului Concurenței, conform art. 571 alin. (6) din Legea nr. 183/2012, are dreptul, la cerere sau din oficiu, să redeschidă investigația finalizată cu acceptarea angajamentelor propuse de întreprindere:

75.1 în cazul în care intervine o schimbare esențială privind oricare dintre faptele pe care s-a fundamentat decizia cu angajamente;

75.2 în cazul în care întreprinderile acționează contrar angajamentelor asumate;

75.3 în cazul în care decizia a fost fundamentată pe informații incomplete, inexacte sau care induc în eroare, furnizate de părți.

anexă